Dosarul nr. 2i-1250-28/2018

HOTĂRÂRE
În numele Legii

15 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
instanța de insolvabilitate compusă din:
Președintele ședinței, Judecătorul Veaceslav Nicula
grefier Maria Gurduza-Negruța
și
Ion Bosîi

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată înaintată de către administratorul insolvabilității debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L., Gavriș Nicolae, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L. împotriva lui Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan,

c o n s t a t ă :

La 06.06.2018, administratorul insolvabilității AI „VIS URBAN" S.R.L., în planul procedurii de restructurare, Gavriș Nicolae a înaintat cerere de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere adebitorului AI „VIS URBAN" S.R.L. în persoana pârâților Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan.

În motivarea cererii administratorul insolvabilității a invocat că, în temeiul hotărârii comitetului creditorilor din 06.02.2018, s-a hotărât de a pune în sarcina administratorului insolvabilității să depună în instanța de insolvabilitate împotriva membrilor organelor de conducere ale debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L.: Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan cerere de tragere la răspundere subsidiară, în ordinea prevăzută de art. 248 din Legea insolvabilităţii.

Conform art. 62 alin. (6) din Legea insolvabilităţii, hotărârea comitetului creditorilor este obligatorie pentru toate persoanele antrenate în procedurile de insolvabilitate, de faliment sau de restructurare a debitorului şi acţionează în partea ce nu contravine hotărârilor adunării creditorilor şi ale instanţei de insolvabilitate.

Menționează că, la data de 07.02.2014, debitorul AI „VIS URBAN" S.R.L., cu sediul în mun. Chişinău, str. Alexandru cel Bun 40, IDNO 1004600010912, în persoana administratorului Cojocaru Vitalie, a depus la Curtea de Apel Chişinău cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate împotriva sa.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-49/2014 din 10.02.2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul AI „VIS URBAN" S.R.L. privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de sine, iar în calitate de administrator provizoriu a fost numit Î.I. „Petric Ruslan".

În baza hotărârii Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-49/2014 din 12.03.2014, a fost admisă cererea introductivă a debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L. şi s-a intentat procesul de

insolvabilitate faţă de AI „VIS URBAN” S.R.L., iar în calitate de administrator a fost numit Î.I. ”Petric Ruslan”.

Prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-49/2014 din 11.06.2015, a fost confirmat planul procedurii de restructurare al AI „VIS URBAN” S.R.L., acceptat la adunarea creditorilor din 24.04.2015, iar în funcţia de administrator al insolvabilităţii debitorului pe perioada planului a fost confirmat administratorul autorizat – Gavriş Nicolae.

În cadrul desfăşurării procesului de insolvabilitate, administratorul insolvabilităţii a constatat că AI „VIS URBAN” S.R.L. a fost înregistrată la 06.02.2004, cu numărul unic de identificare şi codul fiscal - 1004600010912.

Componenţa organelor de conducere ale AI „VIS URBAN” S.R.L. pentru perioada 06.02.2004 - 10.02.2014 (admiterea spre examinare a cererii introductive), se prezintă în felul următor: fondator Cojocaru Andrei - 100% - fondator unic; administratori: Botea Mihail - 06.02.2004 - 29.11.2012; Cojocaru Vitalie - 29.11.2012 - 12.03.2014 (momentul intentării procesului de insolvabiliate); contabil-şef: Bezman Ecaterina - 06.02.2004 - 22.10.2008; Dumbravă Ruslan - 22.10.2008 - 30.06.2014 (întrerupere: 30.06.2014 -21.06.2015); Dumbravă Ruslan - 22.06.2015 - 01.03.2018.

Potrivit licenţei seria A MMII nr.030610 din 27.01.2009, valabilă până la data de 27.01.2014, AI „VIS URBAN” S.R.L. a fost licenţiată în construcţiile de clădiri şi construcţii inginereşti, instalaţii şi reţele tehnico-edilitare, reconstrucţii, consolidări (se permit lucrările conform listei indicate în anexa la licenţă).

În baza deciziei Consiliului municipal Chişinău din 20.06.2006, a fost dat în arendă lui S.A. „Covis”, pe un termen de 15 ani, un lot de pământ cu suprafaţa de 0,37 ha din bd. Dacia, pentru proiectarea şi construirea unui bloc locativ supraetajat cu obiective de menire comercială la parter.

La data de 01.02.2007, de către Consiliul municipal Chişinău a fost eliberat S.A. „Covis” certificatul de urbanism.

La 12.02.2008, în baza cererii S.A. „Covis”, au fost autorizate executarea lucrărilor de construire a blocului locativ conform certificatului de urbanism din 01.02.2007, antreprenorul obiectivului fiind S.R.L. „Maconst-Prim”. Autorizaţia fiind valabilă 24 luni de la data eliberării.

La 16.08.2010, în baza cererii S.A. „Covis”, au fost autorizate executarea lucrărilor de construire a blocului locativ conform certificatului de urbanism din 12.09.2009, certificatului de urbanism din 01.02.2007 şi contractului de antrepriză din 20.03.2009 (poz. 1 şi 2, investitor AI „VIS URBAN” S.R.L.), antreprenorul obiectivului fiind S.R.L. „Maconst-Prim”. Autorizaţia fiind valabilă 24 luni de la data eliberării.

Astfel, la data de 04.04.2007, între S.A. „Covis” în calitate de beneficiar (Заказчик), S.R.L. „Maconst-Prim” în calitate de executor (Подрядчик) şi AI „VIS URBAN” S.R.L. în calitate de investitor (Инвестор), a fost încheiat un contract (Договор подряда на капитальное строительство) privind edificarea blocului locativ ce urma a fi amplasat pe lotul de teren atribuit în arendă S.A. „Covis” prin decizia CMC nr. 48/26-26 din 20.06.2006 cu suprafaţa de 0,37 ha.

Conform prevederilor contractului din 04.04.2007, investitorul a fost obligat să achite beneficiarului 50 euro pentru fiecare m^2 din suprafaţa totală a casei, supusă vânzării, iar ca garanţie a achitării sumelor menţionate, investitorul transmite beneficiarului 1428 m^2 din încăperile locative, reieşind din calculul 350 euro/m^2. Totodată, pe măsura achitării sumei convenite (50 euro pentru m^2 din suprafaţa totală a casei, supusă vânzării), beneficiarul restituie investitorului încăperile locative în decursul a unei luni după obţinerea autorizaţiei de construire.

Potrivit acordului adiţional nr. 1 din 19.02.2008, la contractul din 04.04.2007, S.A. „Covis”

transmite în proprietatea AI „VIS URBAN” S.R.L. încăperile, cu excepţia spaţiului comercial nr. VII cu suprafaţa de 156,6 m^2, încăperile locative cu suprafaţa de 1193,3 m^2 şi subsolul cu suprafaţa de 78,1 m^2, în total 1428 m^2.

Conform pct. 3 al acordului, AI „VIS URBAN” S.R.L. este în drept să înstrăineze bunurile transmise către S.A. „Covis” contra sumei de 350 euro per metru pătrat de spaţiu vandabil doar după exprimarea acordului S.A. „Covis”.

Conform acordului adiţional nr. 2 din 10.03.2011 la contractul din 04.04.2007, beneficiarul transmite investitorului 85% din suprafaţa totală a casei, supusă vânzării, deasemenea beneficiarul lasă după sine 1233,8 m^2, ceia ce constituie 13,2% din suprafaţa totală a casei, supusă vânzării de 9322 m^2. Totodată, S.A. „Covis” se obligă să restituie AI „VIS URBAN” S.R.L. şi S.R.L. „Maconst Prim” suma de 62916,6 euro după vânzarea apartamentelor din blocul A şi B, iar în contul a 1,8% din suprafaţă, ceia ce constituie 168 m^2, S.A. „Covis” lasă după sine - încăperea comercială nr. VIII cu suprafaţa de 170 m^2.

Menționează administratorul insolvabilității că, în temeiul contractului din 04.04.2007, AI „VIS URBAN” S.R.L. are calitatea de investitor în edificarea blocului locativ, amplasat pe lotul de teren atribuit în arendă lui S.A. „Covis”, amplasat pe bd. Dacia, mun. Chişinău.

Respectiv, AI „VIS URBAN” S.R.L. executându-şi obligaţiunile contractuale de atragere a investiţiilor, începând cu anul 2007, a încheiat contracte de investiţii în construcţia apartamentelor, iar mijloacele financiare achitate de investitori erau achitate către societatea insolvabilă.

Din motive necunoscute, termenele limită de dare a casei în exploatare au fost stabilite diferit, inclusiv: 20.12.2008, 20.05.2009, 20.12.2009, 20.12.2010, 20.05.2011, 20.06.2011, 14.10.2012, 20.08.2013, 20.12.2014.

La caz, lucrările de construcţie a obiectului s-au reţinut, termenele de dare în exploatare a casei n-au fost respectate, ceia ce a avut un impact negativ asupra credibilităţii şi imaginii debitorului în raport cu alte proiecte aflate în curs de execuţie. Din acest motiv au încetinit încheierea contractelor şi plăţile pe contractele de investiţii deja încheiate.

În baza contractelor de credit nr. 1944 din 15.09.2006 şi nr. 2278 din 04.06.2007, B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. a acordat S.R.L. „Maconst-Prim” două credite în sumă de 15000000 lei şi respectiv 22000000 lei pe un termen de până la 15.09.2009 şi 04.06.2010.

Întru asigurarea executării în termen şi în modul stabilit a tuturor obligaţiunilor asumate de S.R.L. „Maconst-Prim” prin contractele de credit sus-numite, AI „VIS URBAN” S.R.L. în temeiul contractului de ipotecă din 19.05.2009, a constituit în favoarea băncii ipotecă asupra 1453,3 m^2 încăperi nelocative şi 2000,60 m^2 încăperi locative (40 apartamente), care-i aparţin cu drept de proprietate AI „VIS URBAN” S.R.L., amplasate în mun. Chişinău, bd. Dacia, nr. 60/12.

Deci, după intentarea procesului de insolvabilitate împotriva AI „VIS URBAN” S.R.L., persoanele fizice-investitori, persoanele juridice, instituţiile financiar bancare şi instituţiile statului au depus cereri de admitere a creanţelor, solicitând de a li se atribui statutul de creditori.

În rezultatul examinării cererilor depuse în cadrul procesului de insolvabilitate intentat, instanţa de judecată a recunoscut în calitate de creditori un şir de persoane fizice, juridice, B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A., Serviciul Fiscal de Stat şi Casa Naţională de Asigurări Sociale în sumă totală de 143194461 lei, fapt confirmat prin tabelul definitiv al tuturor creanţelor creditorilor împotriva patrimoniului AI „VIS URBAN” S.R.L., actualizat la situaţia din 05.01.2018.

Creditorii validaţi au hotărât de a aplica procedura de restructurare a debitorului insolvabil, iar unul din principalele obiective ale planului este finisarea lucrărilor de construcţie la blocurile

locative de pe bd. Dacia 60/12, mun. Chişinau.

În temeiul hotărârii comitetului creditorilor din 06.08.2015 (procesul-verbal nr. 6), s-a hotărât de a acumula, la contul AI „VIS URBAN” S.R.L., gestionat de administratorul insolvabilității, de la creditorii garantaţi câte 1000 lei, destinaţi executării tuturor lucrărilor cadastrale şi pentru alte cheltuieli ce vor apărea în procesul de pregătire a fazei de dare în exploatare a blocurilor.

Totodată, din analiza efectuată a parametrilor contabili ai debitorului, s-a atestat o lipsă a posibilităţilor sale de a finisa construcţia blocului de pe bd. Dacia 60/12, mun. Chişinău şi de a o da în exploatare. Prin aprobarea planului, adunarea creditorilor şi-a confirmat conştientizarea şi acordul la acceptarea de plăţi suplimentare necesare pentru finisarea executării lucrărilor de construcţie.

Astfel, la data de 26.06.2015, între AI „VIS URBAN” S.R.L. în calitate de client şi S.R.L. „Bolixan-Exim” în calitate de antreprenor, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 1, conform căruia antreprenorul s-a obligat să efectueze pe riscul său: lucrările de finalizare a construcţiei blocurilor locative aflate în proces de execuţie la obiectul: „Bloc locativ cu obiective de menire comercială la parter de pe bd. Dacia 60/12, mun. Chişinău”. Valoarea prealabilă a lucrărilor a constituit suma de 968306,16 dolari SUA, care la ziua semnării contractului constituia suma de 18435000 lei, inclusiv TVA, la cursul BNM 1 dolar SUA = 190384 lei.

Distinct de faptul că, S.A. „Covis”, S.R.L. „Maconst-Prim” şi AI „VIS URBAN” S.R.L. n-au executat contractul din 04.04.2007 şi n-au finalizat construcţia blocurilor locative de pe bd. Dacia, mun. Chişinău, iar AI „VIS URBAN” S.R.L. a intrat în proces de insolvabilitate, s-a creat situaţia, că 9 persoane fizice (Pîslaru Ana, Moisei Svetlana, Cocieru Eugen, Nicolaev Petru, Beşete Mihail, Mazur Alexandru, Jechiu (Cearca) Irina, Postovan Cristina, Chişca Ion), au încheiat contracte de investiţie cu AI „VIS URBAN” S.R.L., iar potrivit informaţiilor organului cadastral, aceste apartamente sunt înregistrate, în temeiul contractului din 04.04.2007, după S.A. „Covis”. La moment, S.A. „Covis” a intentat două cauze împotriva AI „VIS URBAN” S.R.L. privind contestarea tabelului definitiv de creanţe şi excluderea din masa debitoare a bunurilor, adică aceasta solicită ca cele 9 persoane să fie excluse din categoria creditorilor garantaţi asupra apartamentelor în care au investit. Cauzele se află în curs de examinare.

Susține Gavriș Nicolae că, persoanele fizice sus-numite au fost recunoscute în calitate de creditori garantaţi asupra apartamentelor în care au investit cu următoarele sume achitate către AI „VIS URBAN” S.R.L.: Pîslaru Ana - 548496 lei, Moisei Svetlana - 748800 lei, Cocieru Eugen - 724052 lei, Nicolaev Petru - 416782 lei, Beşete Mihail - 542880 lei, Mazur Alexandru - 525451 lei, Jechiu (Cearca) Irina - 455570 lei, Postovan Cristina - 385566 lei, Chişca Ion - 861221,20 lei.

Referindu-se la contractul de ipotecă sus-numit, încheiat între AI „VIS URBAN” S.R.L. şi B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A., menţionează administratorul insolvabilității că, o parte din încăperile locative (36 apartamente) ipotecate conform contractului de ipotecă din 19.05.2009, se intersectează cu creditorii-investitori, adică asupra acestor apartamente este validată, atât B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A., cât şi persoanele fizice care au încheiate contracte de investiţii cu AI „VIS URBAN” S.R.L.

Indică asupra faptului că, 7 creditori garantaţi-investitori, cu scopul degrevării ipotecii băncii asupra apartamentelor în care au investit, au depus în instanţa de judecată împotriva AI „VIS URBAN” S.R.L. şi B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. diferite acţiuni, cauze care se află în curs de examinare.

Prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-49/2014 din 11.06.2015, a fost confirmat

planul procedurii de restructurare al AI „VIS URBAN” S.R.L., iar în funcţia de administrator al insolvabilităţii debitorului pe perioada planului a fost confirmat administratorul autorizat Gavriş Nicolae. La numirea administratorului insolvabilităţii AI „VIS URBAN” S.R.L. (11.06.2015), acestuia nu i-au fost transmise, de către membrii organelor de conducere, documentele ce ţin de activitatea întreprinderii.

Menționează că, din materialele dosarului de insolvabilitate se constată faptul că, la etapa intentării procesului de insolvabilitate, contabilitatea AI „VIS URBAN” S.R.L. se afla în încăperea de pe str. Uzinelor 186/6, mun. Chişinău, iar din cererea fostului administrator al insolvabilităţii Î.I. „Petric Ruslan” adresată Î.I. „Leu Vasile”, reiese faptul că, la data de 01.08.2014, încăperea de pe str. Uzinelor 186/6, mun. Chişinău, în care se afla contabilitatea AI „VIS URBAN” S.R.L. a fost sigilată.

Reieşind din situaţia creată, după preluarea funcţiei de administrator al insolvabilităţii AI „VIS URBAN” S.R.L., împreună cu contabilul întreprinderii Dumbravă Ruslan a fost efectuată inventarierea actelor contabile ale AI „VIS URBAN” S.R.L., depistate la str. Uzinelor. Potrivit explicaţiilor contabilului întreprinderii Dumbravă Ruslan, în procesul de inventariere a documentelor contabile ale debitorului, n-au fost depistate anumite documente pentru perioada 2007-2014 şi anume: cartea mare, registre contabile, documente primare de casă.

La caz, la data de 18.07.2016, a avut loc adunarea repetată a creditorilor AI „VIS URBAN” S.R.L., la care a fost adoptată hotărârea conform căreia toţi creditorii garantaţi, în decursul a 45 zile din data de 18.07.2016, să achite mijloace suplimentare de 50 euro per m^2 de spaţiu. Respectiv, la data de 18.07.2016, a devenit cunoscut faptul că, o parte din datoriile debitorului insolvabil şi anume: valoarea mijloacelor suplimentare de 50 euro per m^2, creanţele salariale, bugetare, chirografare şi chirografare de rang inferior nu vor putea fi acoperite din masa debitoare a AI „VIS URBAN” S.R.L.

Conform art. 49 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, de competenţa exclusivă a adunării generale a asociaţilor ţin: f) aprobarea dărilor de seamă ale consiliului societăţii, a rapoartelor cenzorului sau a avizelor auditorului independent, alin. (2), lit. b) al aceluiaşi articol prevede ca competenţă a adunării generale a asociaţilor şi aprobarea dării de seamă anuale şi evaluarea activităţii administratorului. Deci, datorită încălcării de către asociatul unic Cojocaru Andrei a obligaţiilor care îi revin de a monitoriza starea economică financiară a întreprinderii, s-a ajuns la situaţia de insolvabilitate, când masa debitoare este insuficientă de a acoperi creanţele creditorilor.

Potrivit art. 49 alin. (2) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, dacă actul de constituire nu prevede altfel, de competenţa adunării generale a asociaţilor ţin: e) aprobarea planului de afaceri al societăţii. În situaţia din speţă este clar, că direcţia de activitate aleasă de AI „VIS URBAN” S.R.L. n-a fost cea corectă, fiind desfăşurată o activitate prejudiciabilă.

Conform art. 72 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient. (4) Administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

În concluzie, menţionează administratorul insolvabilității că, în rezultatul acţiunilor/ inacţiunilor membrilor organelor de conducre ale AI „VIS URBAN” S.R.L. a condiţionat la apariţia de obligaţiuni care în final nu pot fi executate de către aceştia, survenind astfel prejudicierea creditorilor.

Afirmă Gavriș Nicolae că, toate cazurile enumerate la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității constituie temeiuri independente de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului, în cazul în care au prejudiciat întreprinderea și au adus-o la starea de insolvabilitate. Prezenţa măcar a unui singur indice din cele enumerate la art. 248 alin. (1) în acţiunile persoanelor cu funcţie de răspundere în sensul Legii insolvabilităţii constituie temei pentru angajarea răspunderii subsidiare, faţă de creditori ale membrilor organelor de conducere.

Potrivit art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, atât în opinia membrilor comitetului creditorilor AI „VIS URBAN” S.R.L., cât şi a administratorului insolvabilităţii, responsabili de situaţia survenirii incapacităţii de plată a debitorului şi prejudicierea creditorilor sunt membrii organelor de conducere, care la rândul lor n-au întreprins măsuri prompte de stopare a situaţiei de insolvabilitate. Or, situaţia de insolvabilitate a fost generată de managementul necalitativ, gestionarea incorectă a surselor financiare obţinute de la investitori.

Deci, temeiul juridic pentru tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a AI „VIS URBAN” S.R.L. este prezenţa în acţiunile lor a semnelor de încălcare a legislaţiei prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilităţii.

Prin urmare, responsabili de prejudicierea creditorilor sunt membrii organelor de conducere sus-numiţi, care urmează să execute creanţele creditorilor în partea neacoperită de masa debitoare.

Temeiul răspunderii lui Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan urmează să fie constatat reieşind din elementele obligatorii a răspunderii materiale: a) fapta ilicită, b) prejudiciu, c) raportul cauzal dintre faptă, prejudiciu şi vinovăţie.

A atras atenţia că, prejudiciu constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite apărate ca urmare a lezării drepturilor: insolvabilitatea debitorului AI „VIS URBAN” S.R.L. prin acumularea de creanţe faţă de creditorii validaţi, fapt confirmat prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău şi tabelul definitiv consolidat al creanţelor.

În partea ce ţine de vinovăţie prin prisma Legii insolvabilităţii, Legii privind societăţile cu răspundere limitată şi statutului AI „VIS URBAN” S.R.L.: responsabili de conducerea societăţii şi aducerea ei în stare de insolvabilitate sunt membrii organelor de conducere, responsabili de gestiunea frauduloasă a activităţii societăţii.

Conform art. 248 alin. (4) din Legea insolvabilităţii, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul, ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

Astfel, susține administratorul insolvabilității că, careva probe privind acţiunile prin care

directorii Botea Mihail şi Cojocaru Vitalie, asociatul Cojocaru Andrei s-ar fi opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea debitorului sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea, n-au fost depistate la debitorul insolvabil.

În consecinţă, menționează Gavriș Nicolae că, la moment suma care nu poate fi acoperită din masa debitoare a AI „VIS URBAN" S.R.L. constituie suma de 17947008,89 lei, inclusiv: mijloace financiare suplimentare colectate conform planului procedurii de restructurare în mărime de 50 euro per m^2 de staţiu în mărime de 10491496,89 lei (10139,7 m^2 x 50 euro = 506985 euro x 20,6939 (cursul BNM la situaţia din 06.02.2018)), plăţile efectuate de către creditorii garantaţi a câte 1000 lei, destinaţi executării tuturor lucrărilor cadastrale şi pentru alte cheltuieli ce vor apărea în procesul de pregătire a fazei de dare în exploatare a blocurilor în sumă totală de 164000 lei, creanţele chirografare de rangul II în sumă de 8000 lei, creanţele chirografare de rangul III în mărime de 711144 lei, creanţele chirografare de rangul V în sumă de 6148827 şi creanţele chirografare de rangul VI în mărime de 423541 lei.

Solicită administratorul insolvabilității Gavriș Nicolae admiterea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a AI „VIS URBAN" S.R.L.: Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan și încasarea, în mod solidar, de la Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan în beneficiul AI „VIS URBAN" S.R.L. a sumei de 17947008,89 lei.

Potrivit fişei de repartizare a dosarului prezenta cauză a fost repartizată Judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Vitalie Guțan.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.06.2018, s-a primit în procedură cauza privind atragerea la răspundere subsidiar a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil AI „VIS URBAN" S.R.L.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.06.2018, s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată de administratorul insolvabilității AI „VIS URBAN" S.R.L., Gavriș Nicolae. S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile şi imobile ale lui Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan în limita sumei de 17947008,89 lei, până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești.

La 22.06.2020, a fost depusă o cerere privind ridicarea excepției de tardivitate, în care însă s-a invocat și argumente privind netemeinicia acțiunii, prin care a solicitat admiterea cererii privind excepţia de tardivitate și respingerea cererii AI „VIS URBAN" S.R.L., în planul procedurii de restructurare cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil AI „VIS URBAN" S.R.L., ca tardivă şi neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 03.09.2020, cererile privind ridicarea excepției de tardivitate înaintate de reprezentantul pârâtului Botea Mihail, avocatul Buzu Nicolae, pârâtul Cojocaru Andrei, pârâtul Cojocaru Vitalie, reprezentantul pârâtei Bezman Ecaterina, avocatul Cotună Andrian și pârâtul Dumbravă Ruslan în cadrul cauzei intentate la cererea administratorului insolvabilității AI „VIS URBAN" S.R.L., în planul procedurii de restructurare, Gavriș Nicolae împotriva pârâților Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, s-a respins ca fiind neîntemeiate. S-a dispus continuarea examinării în fond a cererii administratorului insolvabilității AI „VIS URBAN" S.R.L., în planul procedurii de restructurare, Gavriș Nicolae împotriva pârâților Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

La 24.11.2020, avocatul – Cotună Andrian care acționează în interesele pârâtului, Bezman

Ecaterina, a depus referință la cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

În susținerea referinței a invocat că, administratorul insolvabilității invocă faptul că Bezman Ecaterina a deţinut funcţia de contabil-şef în cadrul debitorului în perioada 06.02.2004 - 22.10.2008.

Totodată, indică că Gavriş Nicolae s-a adresat în instanţă cu acţiune privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil AI „VIS URBAN" S.R.L. la data de 06.06.2018, efectiv, peste 10 ani de cînd Bezman Ecterina nu mai deţine funcţia invocată de „contabil - şef", fapt pentru care se atestă cu certitudine tardivitatea acţiunii dedusă judecăţii în privinţa pârâtului Bezman Ecterina.

Susține că, în speţă, pur ipotetic, AI „VIS URBAN" S.R.L. ar fi fost în drept să formuleze careva pretenţii către Bezman Ecaterina, dacă se dovedea că aceasta a prejudiciat activitatea întreprinderii, maxim până la data de 22.10.2009.

Astfel, încît în privinţa lui Bezman Ecterina, se atestă încălcarea la ambele termene de prescripţie stabilite la art. 248 alin. (5) al Legii insolvabilităţii și anume:

- Intentarea acţiunii cu încălcarea termenului de 2 ani, calculat la situaţia anterioară insolvabilităţii, adică „până la intentarea procesului de insolvabilitate", de când aceasta a deţinut careva funcţie (prevăzută de lege), în cadrul AI „VIS URBAN" S.R.L.;
- Intentarea acţiunii peste termenul de 3 ani de la data intentării procesului de insolvabilitate, termenul fiind încălcat cu un an și 3 luni.

La fel afirmă avocatul că, în speţă, în sensul art. 118 Cod de procedură civilă, nu s-a dovedit prin care acţiuni ilicite şi în ce măsură, acţiunile lui Bezman Ecaterina au putut duce la insolvabilitatea AI „VIS URBAN" S.R.L., pentru a fi vorba de răspunderea subsidiară a acesteia cu debitorul.

Conform art. 248 alin. (4) al Legii insolvabilităţii, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul, ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

În condiţiile speţei, nu este clar inclusiv temeiul invocat de atragere la răspundere subsidiară a pârâtei, în mod solidar, în contextul în care asociatul cu 100% al debitorului este Cojocaru Andrei, Bezman Ecaterina, din 2008 nu mai deţinea careva funcţie în cadrul organelor de conducere a debitorului, nefiind vorba să deţină careva putere de decizie.

La fel, nu poate fi vorba de răspundere solidară în contextul în care nu poate fi vorba ca aceasta să deţină careva răspundere egală cu cea a administratorului/asociatului majoritar al debitorului.

A menționat că, insolvabilitatea AI „VIS URBAN" S.R.L. a survenit în contextul neonorării de către S.A. „Scana" a unor obligaţii contractuale asumate prin contractul de colaborare nr. DS-SJ-02 din 27.09.2005.

Astfel, la data de 23.05.2005, între B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca" S.A., având calitatea de creditor ipotecar și AI „VIS URBAN" S.R.L. având calitatea de debitor ipotecar, a fost încheiat un contractul de ipotecă sub numărul 1092. Ulterior, la 25.06.2009, s-a încheiat acord adiţional nr. 4 la contractul de bază, în conformitate cu care AI „VIS URBAN" S.R.L.,

potrivit pct. 2 din acordul adiţional, a instituit ipotecă în favoarea creditorului ipotecar şi a transmis în ipotecă 32 de încăperi locative cu suprafaţa de 2286,5 m^2, amplasate în mun. Chişinău, str. Ion Dumeniuc14, în vederea garantării executării obligaţiilor asumate de către S.R.L. „Maconst-Prim” prin contractele de credit: 1) nr. 1944 din 14.09.2006; 2) 2278 din 04.06.2007; 3) nr. 2758 din 25.04.2008, aferente executării de către această companie a contractului de colaborare nr. DS-SJ-02 din 27.09.2005 încheiat cu S.A. „Scana”.

La data de 19.05.2009, între B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A., având calitatea de creditor ipotecar și AI „VIS URBAN” S.R.L., având calitatea de debitor ipotecar, s-a încheiat un alt contract de ipotecă în conformitate cu care AI „VIS URBAN” S.R.L. a instituit ipotecă în favoarea creditorului ipotecar și a transmis în ipotecă încăperi locative și nelocative cu suprafaţa de 3453,9 m^2, amplasate în mun. Chisinau, bd. Dacia 60/12, în vederea garantării executării obligaţiilor asumate de către S.R.L. „Maconst-Prim” prin contractele de credit nominalizate supra.

Prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 12.03.2014, s-a dispus intentarea procesului de insolvabilitate faţă de AI „VIS URBAN” S.R.L., cu desemnarea în calitate de administrator al insolvabilităţii Î.I. „Petric Ruslan”.

În contextul insolvabilităţii AI „VIS URBAN” S.R.L., B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. și-a validat în raport cu această întreprindere o creanţă în mărime de 57846709,05 lei, care, corelativ este parte a sumei cu care s-a validat B.C. „Eximbank Gruppo Veneto Banca” S.A. în raport cu S.R.L. „Maconst-Prim”.

În aceiaşi ordine de idei, AI „VIS URBAN” S.R.L. a formulat pretenţii faţă de S.R.L. „Maconst-Prim”, fiind incluşi în tabelul definitiv al creanţelor cu suma de 61385309,05 lei, care include corpul creanţei B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. în mărime de 57846709,05 lei, cât şi alte sume aferente.

Respectiv, creanţa B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. în sumă de 61385309,05 lei formulată faţă de debitor nu ar fi existat dacă S.A. „Scana” îşi onora obligaţiile contractuale faţă de S.R.L. „Maconst-Prim” şi corelativ, această companie să-şi onoreze obligaţiile asumate faţă de AI „VIS URBAN” S.R.L.

Efectiv, dacă nu avea să survină această creanţă de 61385309,05 lei nu era vorba de insolvabilitatea AI „VIS URBAN” S.R.L., or, după cum invocă şi partea reclamantă în acţiune, activele AI „VIS URBAN” S.R.L. nu acoperă creanţe doar în sumă de 17947008,89 lei, însă, reiterează că creanţa B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. în sumă de 61385309,05 lei a apărut doar din culpa S.A. „Scana” după cum atestă înscrisurile anexate la prezenta referinţă.

Solicită a respinge cererea de chemare în judecată formulată de AI „VIS URBAN” S.R.L. în partea pretenţiilor formulate către Bezman Ecaterina, primordial, ca fiind depuse cu încălcarea termenului de prescripţie, alternativ, ca fiind neîntemeiate.

Tot la 24.11.2020 și avocatul Chetraru Dragoș care acționează în interesele pârâtului Dumbrava Ruslan, a depus referință la cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

În susținerea referinței, a invocat că în motivarea acțiunii administratorul procedurii planului a indicat în mod genereal şi abstract, că organele de conducere nominalizaţi sunt răspunzătorii de situaţia de insolvabilitate a întreprinderii AI „VIS URBAN” S.R.L. A mai menţionat că prin acţiunile persoanelor vizate, expuse în managementul neefectiv şi defectuos a activităţii economice a întreprinderii AI „VIS URBAN” S.R.L., a fost genereată situaţia în care investitorii persoanele fizice şi juridice au fost nevoiţi să efectueze investiţii suplimentare pentru finalizarea construcţiilor blocurilor locative, iar unele creanţe rămân neacopertie. A menţionat că,

iniţiativa de a fi înaintată cerere de atragere la răspundere subsidiară, cât şi cercul persoanelor vizate în acesta au fost stabilite prin hotărârea comitetului creditorilor din 06.02.2018.

În motivarea de drept a solicitărilor sale, administratorului procedurii a indicat prevederile art. 248 din Legea insolvabilităţii, fără a fi detaliat în privinţa persoanelor sau acţiunilor aparte.

Nu este de acord cu cererea de atragerea la răspundere subsidiară înaintată în partea pretenţiilor faţă de Dumbrava Ruslan, o consideră neîntemeiată, bazată pe aprecierea părtinitoare a circumstanţelor cauzei, prin prisma cerinţelor creditorilor şi hotărârii comitetului creditorilor.

Susține că în situaţia expunerii generale, fără a fi specificate temeiurile şi acţiunile concrete a pârâtului Dumbrava Ruslan, care pot genera angajarea răpsunderii subsidiare, este complicat să expună contrargumente şi motivat să combată temiurile pretenţiilor, dar încearcă să urmărească ordinea ideiilor expuse în cerere.

Temeiul principal, de bază, menţionat de administratorul procedurii prin tot textul cererii este managemenul neefectiv a societăţii.

Faptul invocat de administratorul procedurii în general, precum că lui Dumbrava Ruslan îi este imputabilă starea insolvabilităţii a debitorului din cauza administrării neefeciente/neefective a întreprinderii, nu este relevant şi în genere nu constituie însuşi temei pentru atragerea la răspundere subsisidară şi urmărire proprietăţii private a acestuia. Poziţia administratorului procedurii este una declarativă şi fără suport probant şi cel mai important juridic.

Astfel, potrivit însuşi cererii înaintate, Dumrava Ruslan a executat în cadrul AI „VIS URBAN" S.R.L. funcţii de contabil. Potrivit art. 2 din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135/2007, societatea îşi exercită, de la data constituirii, drepturile şi obligaţiile sale prin intermediul administratorului. Prevederi similare se conţin în art. 69 alin. (1) din legea citată: „Societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează societatea şi o reprezintă", art. 71 şi 72 care constituie dreptul şi obligaţiunea legală anume a administratorului întreprinderii gestionarea societăţii.

La fel, legea numită stabileşte în art. 43 lit. d) posibilitatea de control asupra gestionării întreprinderii din partea asociaţilor.

Astfel, contabilul nu poate fi răspunzător pentru gestionarea şi managementul întreprinderii. Contabilul este o unitate tehnică, care exercită, în mod genereal, funcţii tehnice de calcul în cadrul întreprinderii şi îl prezintă administratorului. Pe de altă parte potrivit art. 72 alin. (4) din Legea 135/2007, administratorul asigură ținerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135/2007 în genere nu defineşte şi nu stabileşte statutul funcţiei de contabil.

Astfel, toate acţiunile indicate de administratorul procedurii şi puse în temelia eventualei răspunderi subsidiare, dacă vor fi confirmate, sunt exclusiv în competenţa administratorilor şi asociaţilor întreprinderii.

Mai susține că, în cererea înaintată nu este indicată nici o acţiune conretă, care a adus daunei proprietăţii debitorului, (deturnarea activelor, încheiere tranzacţiilor defavorabile, etc.). Dacă să aprecieze contractele anexate de reclamant la cerere, în primul rând acestea nu sunt specificate însuşi de adminitrator ca fiind defavorabile debitorului, iar în al doilea rând, pârâtul Dumbrava Ruslan nu are tangenţă la încheierea acestora.

La caz, menţionează că administratorul nu a demonstrat prejudiciul proprietăţii debitorului, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu şi vinovăţia lui Dumbrava Ruslan.

Solicită respingerea cererii administratorului procedurii planului AI „VIS URBAN” S.R.L., Nicolae Gavriş privid tragerea la răspundere subsidiară a lui Dumbravă Ruslan şi încasarea de la acesta a sumei de 17947008,89 lei.

La 25.08.2021, avocatul – Buzu Nicolae care acționează în interesele pârâtului Botea Mihail, a depus referință la cererea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

În susținerea referinței, avocatul a invocat că pârâtul Botea Mihail nu recunoaşte acţiunea formulată, o consideră neîntemeiată şi solicită respingerea acesteia în partea pretenţiilor formulate în privinţa sa, din următoarele considerente.

Botea Mihail a deţinut, la propunerea fondatorului şi administratorului AI „VIS URBAN” S.R.L., Cojocaru Andrei, formal funcţia de administrator din mai 2005 până în 29.11.2012.

Până la desemnarea în calitate de administrator a deținut funcţia de diriginte de şantier la S.R.L. „Maconst-Prim”, unde administrator la fel a fost Cojocaru Andrei, iar după desemnare ca administrator a executat în continuare funcţia de diriginte de şantier la obiectele în construcţie a AI „VIS URBAN” S.R.L. Faptul deţinerii şi exercitării de fapt a funcţiei de diriginte de şantier poate fi confirmat şi de martori - colegi de lucru cu care a activat în cadrul întreprinderii (Spinei Nicolae, Braga Romeo, Cebotaru Ion, Gaiduc Gheorghe, Efanov Mihail).

Deţinerea formală a funcţiei de administrator se probează şi prin ordinul nr. 37/1-p din 25.12.2005, prin care fondatorul şi administratorul iniţial Cojocaru Andrei a fost numit în funcţia de director financiar al AI „VIS URBAN” S.R.L., cu dreptul de semnătură a documentelor bancare şi contractelor de lucru.

Susține că, dovada că Cojocaru Andrei a administrat şi a gestionat continuu din momentul fondării AI „VIS URBAN” S.R.L. servesc şi un şir de acte (ordine, contracte, scrisori, reclamaţii, încheieri) semnate/vizate de către Cojocaru A. cu indicaţii spre executare către subalterni.

Din octombrie 2011, Botea Mihail a fost diagnosticat cu „cervicalgie brutală cu hematomyelie la nivelul C4-C5 a coloanei vertebrale şi suspiciuni de cavemome medular sau lesiune tumorală cu sângerare”. Din 01.11.2011 şi pe parcursul anului 2012, s-a aflat mai mult timp în concediu medical pentru tratament. Din 10.11.2012, până în 08.12.2012, s-a aflat la tratament chirurgical în Franţa, iar după revenire a continuat să se afle în concediu medical.

Din conţinutul cererii administratorului insolvabilităţii AI „VIS URBAN” S.R.L., Gavriş Nicolae se invocă temeiul atragerii la răspundere subsidiară a pârâţilor - managementul neefectiv a societăţii.

Legea insolvabilităţii stabileşte posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a societăţii dar, imperativ, impune și existenţa unor temeiuri pentru survenirea răspunderii subsidiare.

Reieşind din prevederile art. 247 alin. (1) și 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, având în vedere că Botea Mihail din 29.11.2012 nu a mai deţinut *de jure* funcţia de administrator a debitorului, limita temporală în care iar putea fi imputate careva acţiuni se limitează la perioada 15.03.2012-29.11.2012.

Susține că cu toate că art. 248 alin. (1) indică exhaustiv pentru ce fapte, săvârşite cu intenţie de către membrul organelor de conducere, care au cauzat insolvabilitatea debitorului, reclamantul nu a prezentat careva probe prin care ar demonstra că Botea Mihail ar fi săvârşit cu intenţie și cu vinovăţie una sau mai multe fapte concrete, specificate la alin. (1) din art. 248 Legea insolvabilităţii, dar s-a limitat la invocarea generală a art. 248 precum şi indicarea în calitate de temei „managementul necalitativ” - noţiune care nu se regăseşte în lista acţiunilor specificate în art. 248 alin. (1).

Pornind de la prevederile legale enunţate supra, consideră că răspunderea membrului organului de conducere a debitorului nu devine automat operantă în toate cazurile în care o parte din creanţe nu poate fi acoperită de debitor, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii specificaţi la art. 247 alin. (1) au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerată la articolul 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

Menţionează că, Legea insolvabilităţii (publicată în MO la 14.09.2012), conform prevederilor art. 254 alin. (1) a intrat în vigoare peste 180 zile de la data publicării, adică la 12.03.2013.

Prin urmare prevederile acestei legi pot fi aplicate doar situaţiilor care au avut loc după 12.03.2013, nu şi retroactiv până la această dată, cu excepţia cauzelor pendinte asupra cărora se aplică prevederile prezentei Legi - prevedere prevăzută la art. 253 din Legea insolvabilităţii.

Astfel, în privinţa lui Botea Mihail, care a deţinut *de jure* funcţia de administrator a AI „VIS URBAN" S.R.L. (în ultimele 24 luni până la intentarea procesului de insolvabilitate) din 15.03.2012 - 29.11.2012 (de fapt funcţia de diriginte de şantier), prevederile Legii insolvabilităţii, nu pot fi aplicate, or, la data intrării în vigoare a Legii, 12.03.2013, acesta nu activa în cadrul AI „VIS URBAN" S.R.L.

Solicită respingerea cererii administratorului insolvabilităţii AI „VIS URBAN" S.R.L., Gavriş Nicolae împotriva lui Botea Mihail privind atragerea la răspundere subsidiară şi încasarea solidară a sumei de 17947008,89 lei în beneficiul AI „VIS URBAN" S.R.L. ca fiind neîntemeiată.

La 01.09.2021, avocatul Corneliu Vlad care acționează în interesele pârâtului Cojocaru Vitalie, a depus referință la cererea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

În susținerea referinței, avocatul a invocat că studiind minuțios acțiunea privind atragerea la răspundere subsidiară, a ajuns la concluzia că în partea care îl privește pe Cojocaru Vitalie, aceasta este neîntemeiată, fără suport juridic şi probant, motiv din care consideră că urmează a fi respinsă corespunzător.

Aşa dar, în motivarea acţiunii înaintate, reclamantul menţionează că depunerea acţiunii survine în rezultatul deciziei comitetului creditorilor, în opinia membrilor căruia, responsabili de situaţia survenirii incapacităţii de plată a debitorului şi prejudicierea creditorilor sunt membrii organelor de conducere, care la rândul lor n-au întreprins măsuri prompte de stopare a situaţiei de insolvabilitate. Or, situaţia de insolvabilitate a fost generată de managementul necalitativ, gestionarea incorectă a surselor financiare obţinute de la investitori.

Totodată, în acţiune se invocă cu trimitere la art. 49 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată că, datorită încălcării de către asociatul unic Cojocaru Andrei a obligaţiilor care îi revin de a monitoriza starea economică financiară a întreprinderii, s-a ajuns la situaţia de insolvabilitate, când masa debitoare este insuficientă de a acoperi creanţele creditorilor.

La fel, cu trimitere la articolul sus indicat, reclamantul conchide că, direcţia de activitatea aleasă de AI „VIS URBAN" S.R.L. n-a fost cea corectă, fiind desfăşurată o activitate prejudiciabilă, fără a indica concret prin care acţiuni şi de către cine concret a fost adus prejudiciul, precum şi perioada în care ar fi fost desfăşurată activitatea de natură prejudiciabilă.

Tot în acţiune reclamantul cu trimitere la art. 72 alin. (1), (4) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, care prevăd obligativitatea administratorului la gestiunea societăţii pentru

realizarea scopurilor acesteia şi ţinerea contabilităţii şi a registrelor, conchide fără a detaliza concret că, în rezultatul acţiunilor membrilor organelor de conducere ale AI „VIS URBAN" S.R.L., a condiţionat la apariţia de obligaţiuni care în final nu pot fi executate, survenind astfel prejudicierea creditorilor.

În rest, cererea privind atragerea la răspundere subsidiară conţine o expunerea generală a unor fapte derulate în cadrul procesului de insolvabilitate al AI „VIS URBAN" S.R.L., se face trimiteri la prevederile Legii privind societăţile cu răspundere limitată şi la art. 248 din Legea insolvabilităţii, fără însă o argumentare suficientă şi detaliată în sensul solicitat.

Indică că, este important de a atrage atenţia instanţei că, reclamantul a omis să individualizeze faptele care le sunt imputate fiecărui pârât în parte, limitându-se la indicarea generală a unor circumstanţe care privesc mai mult perioada de după intentarea procesului de insolvabilitate, fără a specifica concret acţiunile culpabile ale fiecărui pârât şi consecinţele prejudiciabile imputabile acestuia, or, reclamantul urma să aprecieze separat activitatea fiecăruia dintre persoanele cărora li se incumbă răspunderea subsidiară, pentru a constata gradul de responsabilitate al fiecăruia în survenirea situaţiei de insolvabilitate a debitorului.

Mai mult, reclamantul nu a făcut nici o analiză a actelor anexate în vederea argumentării circumstanţelor pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În cadrul studierii cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, a observat că reclamantul nu a identificat şi nu a expus argumente pertinente însoţite de probe, care să ateste vinovăţia lui Cojocaru Vitalie, astfel argumentarea nu este de natură să demonstreze cerinţele legale privind atragerea la răspundere subsidiară indicate la art. 248 din Legea insolvabilităţii. Pe cale de consecinţă, a ajuns la concluzia că solicitarea privind atragerea la răspundere subsdiară în privinţa lui Cojocaru Vitalie nu se fundamentează pe probe, este neconvingătoare şi lipsită de temeiuri.

Nemijlocit la situaţia co-pârâtului Cojocaru Vitalie, menţionează că acesta deşi a figurat înscris în Registrul de publicitate al persoanelor juridice ca administrator statutar al AI „VIS URBAN" S.R.L. în perioada 29.11.2012-12.03.2014, de facto nu a exercitat în nici-un fel careva atribuţii ale acestei funcţii, fiind o persoană numită formal în această funcţie.

În realitate, activitatea lui Cojocaru Vitalie la întreprindere a vizat în exclusivitate munca în cadrul departamentului vânzări al societăţii, fapt ce nu a implicat gestionarea activelor materiale ale întreprinderii, luarea deciziilor importante, efectuarea de plăţi şi încasări etc.

La cererea privind atragerea la răspundere subsidiară reclamantul nu a anexat careva probe care ar demonstra înfăptuirea unor acţiuni culpabile de către Cojocaru Vitalie care au dus la insolvabilitate, precum şi nu au fost depuse dovezi pertinente din care ar rezulta că anume acesta se face vinovat sau a contribuit la intervenirea stării de insolvablitate.

Cu privire la menţiunile că în rezultatul inventarierii documentelor contabile ale debitorului nu au fost depistate anumite documente pentru perioada 2007-2014 şi anume: cartea mare, registre contabile ş.a., urmează de menţionat că Cojocaru Vitalie deşi figura formal în calitate de administrator statutar în anii 2012-2014, nu a luat în primire careva documentaţie economico-financiară a întreprinderii pentru a-i putea fi incumbată o careva responsabilitate în acest sens.

Reclamantul afirmă că situaţia de insolvabilitate a fost generată de managementul necalitativ, gestionarea incorectă a surselor financiare obţinute de la investitori, însă nu a regăsit în conţinutul acţiunii careva dovezi în privinţa lui Cojocaru Vitalie privitor la cele înserate, iar concluzia expusă precum că responsabili de prejudicierea creditorilor sunt membrii organelor de conducere totuşi este declarativă şi fără bază probantă consistentă care să se regăsească la dosar.

Din materiale dosarului, a identificat că, AI „VIS URBAN” S.R.L. a fost fondată în anul 2004 de către cet. Cojocaru Andrei, care de la momentul constituirii şi până în prezent este unicul fondator al întreprinderii deţinând partea socială de 100% în capitalul statutar.

Ulterior, pe parcursul anilor, fondatorul unic Cojocaru Andrei a renunţat formal la calitatea de administrator al societăţii, numind la fel de formal în această funcţie pe Botea Mihail şi ulterior pe Cojocaru Vitalie.

Aşadar, proprietarul afacerii AI „VIS URBAN” S.R.L. de la momentul constituirii şi până la momentul intentării procesului de isolvabilitate este cet. Cojocaru Andrei.

Susține că este important de a menţiona că, pe toată perioada de activitate a întreprinderii AI „VIS URBAN” S.R.L., societatea a fost gestionată exclusiv de către cet. Cojocaru Andrei, or, documentele anexate la prezenta referinţă demonstrează evidenţa acestui fapt.

Astfel, din conţinutul materialului probator anexat la prezenta referinţă, rezultă cu lux de argumente faptul că, deşi în Registrul de publicitate al persoanelor juridice erau înscrişi în calitate de administratori ai societăţii AI „VIS URBAN” S.R.L. la diferite perioade ale timpului diferiţi administratori statutari, în realitate, singura persoană care gestiona activitatea societăţii era Cojocaru Andrei.

Acest fat se demonstrează prin: indicaţii scrise date angajaţilor pe diferite probeleme de activitate ale întreprinderii, rezoluţiile scrise la scrisori, reclamaţii, citaţii, hotărâri judecătoreşti, încheieri ale executorilor judecătoreşti etc., parvenite la societate; aplicarea de semnături pe scrisori oficiale adresate diferitor entităţi, în special faţă de bănci, cu menţiunea fie că anume Cojocaru Andrei este administrator (deşi formal nu figura ca administrator), fie prin aplicarea de semnături în locul persoanelor care figurau ca administratori ai întreprinderii.

Consideră că, setul de acte anexate la prezenta referinţă denotă clar şi evident că, Cojocaru Vitalie în realitatea nu a gestionat societatea AI „VIS URBAN” S.R.L., ci a figurat doar formal în această calitate.

Mai indică că, în calitate de exemplu al celor relatate, a anexat la prezenta referinţă cererea lui Cojocaru Vitalie din data de 13.11.2013, adresată către directorul general al AI „VIS URBAN” S.R.L., dlui Cojocaru Andrei, prin care a solicitat eliberarea din funcţia de administrator al AI „VIS URBAN” S.R.L., care nu s-a soldat cu careva acţiuni din partea fondatorului.

La fel, Cojocaru Vitalie a figurat ca învinuit într-o cauză penală instrumentată de Procuratura s. Râşcani, mun. Chişinău, pe problematica AI „VIS URBAN” S.R.L., iar prin ordonanţa procurorului din 03.05.2017, a fost scos de sub urmărire penală, deoarece faptele imputate nu au întrunit elementele infracţiunii.

La caz observă că, în ceea ce priveşte co-pârâtul Cojocaru Vitalie, cererea privind atragerea la răspundere subsidiară nu conţine un probatoriu relevant esenţial în susţinerea sa, alegaţiile expuse fiind de ordin general, fiind invocate presupuneri (deduceri), nefiind anexate careva probe relevante, care să ateste comiterea unor fapte ilicite care pe cale de consecinţă, ar dovedi vinovăţia lui Cojocaru Vitalie în apariţia stării de insolvabilitate a debitorului.

Solicită a respinge ca fiind neîntemeiată, cererea înaintată de către administratorul procesului de insolvabilitate al AI „VIS URBAN” S.R.L. în partea în care se solicită atragerea la răspunderi subsidiară a lui Cojocaru Vitalie.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 22.12.2021, s-a admis parțial cererea administratorului insolvabilității AI „VIS URBAN” S.R.L., în planul procedurii de restructurare, Gavriș Nicolae privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului. S-a atras la răspundere subsidiară unicul asociat al AI „VIS URBAN”

S.R.L. – Cojocaru Andrei. S-a încasat din contul lui Cojocaru Andrei în beneficiul AI „VIS URBAN” S.R.L., în planul procedurii de restructurare suma de 17523467,80 lei. În rest, cererea administratorului insolvabilității AI „VIS URBAN” S.R.L., în planul procedurii de restructurare, Gavriș Nicolae privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, s-a respins ca neîntemeiată. S-a încasat de la Cojocaru Andrei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 25000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.12.2022, s-au admis recursurile declarate de Cojocaru Andrei, prin intermediul avocatului Istrati Adrian de către administratorul insolvabilității AI „VIS URBAN” S.R.L., Gavriș Nicolae. S-a casat hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 22.12.2021, prin care a fost admis parțial cererea administratorului insolvabilității AI „VIS URBAN” S.R.L., în planul procedurii de restructurare, Gavriș Nicolae privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan, restituitnd cauza la rejudecare, la Judecătoria Chișinău (sediul Central), în alt complet de judecată.

Potrivit fişei de repartizare a dosarului prezenta cauză a fost repartizată Judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Central), Veaceslav Nicula.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 16.03.2023, s-a primit spre examinare cauza la cererea de chemare în judecată înaintată de administratorul insolvabilității debitorului AI „VIS URBAN” S.R.L., Gavriș Nicolae împotriva pârâților Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan privind atragerea la răspundere subsidiară.

La 12.03.2024, avocatul Istrati Adrian care acționează în interesele pârâtului Cojocaru Andrei, a depus referință la cererea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

În susținerea referinței, avocatul a invocat că, cu cererea înaintată de administratorul insolvabilităţii AI „VIS URBAN” S.R.L., Gavriş Nicolae privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil suma în mărime de 17947008,89 lei, pârâtul Cojocaru Andrei nu este de acord, o consideră neîntemeiată şi pasibilă respingerii din următoarele motive:

Menționează că, AI „VIS URBAN” S.R.L. în planul procedurii de restructurare a depus în instanţa de insolvabilitate o cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil AI „VIS URBAN” S.R.L.: Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina, Dumbravă Ruslan.

După cum s-a stabilit din materialele deduse instanţei, prin încheierea Curţii de Apel Chişinău, din 10.02.2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de fostul administrator Cojocaru Vitalie, cu aplicarea măsurilor de asigurare şi numirea în calitate de administrator provizoriu pe Î.I. „Petric Ruslan”, iar la data de 12.03 2014, prin hotărârea nr. 2i-49/14 din 12.03.2014 a Curţii de Apel Chişinău, a fost intentată procedura de insolvabilitate în privinţa AI „VIS URBAN” S.R.L., desemnând în calitate de administrator al insolvabilităţii pe Petric Ruslan, fondator al Î.I. „Petric Ruslan”.

La datat de 11.06.2015, prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-49/14, instanţa insolvabilitate a confirmat planul procedurii de restructurare al AI „VIS URBAN” S.R.L., a încetat procedura de restructurare şi a aplicat procedura planului faţă de AI „VIS URBAN” S.R.L., iar în funcţia de administrator al insolvabilităţii pe perioada planului procedurii de restructurare al AI „VIS URBAN” S.R.L. a fost confirmat administratorul autorizat – Gavriş

Nicolae.

Principalele obiective ale planului a constituit finisarea blocurilor locative din bd. Dacia 60/12, mun. Chişinău, darea acestora în exploatare şi transmiterea în proprietatea investitorilor de apartamente şi achitarea celorlalte datorii către creditorii care nu dispun de contracte de investiţii.

Graţiei faptului că atât administratorul AI „VIS URBAN" S.R.L., cît şi comitetul creditorilor, la care face trimitere partea reclamantă, au cunoscut situaţia reală încă de la intentarea procedurii de insolvabilitate, acţiunea privind atragerea la răspunderea subsidiară a membrelor organelor de conducere a debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L. în limita sumei de 17947008,89 lei, a fost înaintată de reclamantul AI „VIS URBAN" S.R.L. abia la data de 13.06.2018.

A menţionat faptul că, atît pe perioada exercitării funcţiei, pe post de locţiitor al administratorului insolvabilităţii, în lipsa administratorului, cît şi din momentul numirii la data 11.06.2015, în calitate de administrator al debitorului insolvabil, Gavriş Nicolae nu a înaintat careva obiecţii, faţă de administratorul înlăturat, faţă de fostul administrator al insolvabilităţii precum şi faţă de alţi membri a organelor de conducere a AI „VIS URBAN" S.R.L.

Este cert stabilit faptul că, la etapa intentării proceduri de insolvabilitate, în pofida faptului că investitorii aveau datorii majore faţă de AI „VIS URBAN" S.R.L., construcţiile pe care şi le-a asumat AI „VIS URBAN" S.R.L. să le construiască aveau un grad de finisare de aproximativ 85%, iar toate investiţiile şi creditele primite au fost investite în construcţiile menţionate, banii nefiind utilizaţi de conducerea AI „VIS URBAN" S.R.L. în interese personale sau în interesul unor terţi.

Sau neachitarea preţului din partea investitorilor a servit ca temei pentru darea în exploatare a construcţiilor pe care AI „VIS URBAN" S.R.L. s-a obligat să le construiască, situaţie neimputabilă pârâtului Cojocaru Andrei.

Astfel, neonorarea obligaţiilor financiare atît din partea investitorilor cât şi din partea altor debitori ai AI „VIS URBAN" S.R.L., creşterea preţurilor la materialele de construcţie au fost factorii decisivi ce au dus la imposibilitatea finisării construcţiilor şi ca urmare intentarea procedurii de insolvabilitate în privinţa AI „VIS URBAN" S.R.L.

A indicat că, nu pot fi acceptate argumentele reclamantului cu privire la faptul că de către vechea administraţie a AI „VIS URBAN" S.R.L. nu au fost predate iniţial toate actele contabile, or la caz au fost anexate acte care confirmă că a fost imposibilă transmiterea actelor solicitate din motiv că acestea erau sechestrate de administratorul autorizat – Leu Vasile, într-un depozit de pe str. Uzinelor 186/2 unde fosta administraţie nu avea acces.

A relevat că, nu poate fi luat în considerare argumentul părţii reclamante ca unul din motive pentru atragere la răspundere subsidiară a pârâtului Cojocaru Andrei sau a altor membri a organelor de conducere al AI „VIS URBAN" S.R.L. deţinerea dreptului de prima semnătură la instituţia bancară, or, Legea insolvabilităţii nu prevede ca temei de atragere la răspundere subsidiară a administratorului sau asociatului pentru faptul deţinerii dreptului de prima semnătură la instituţia bancară.

A menționat că, pentru a stabili vina şi a trage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârşită cu vinovăţie.

A indicat că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi

intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civilă.

În acest sens, prezintă relevanţă şi dispoziţiile art. 1998 alin. (1) din Codul civil, care consemnează că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Deci, răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează faţă de delincvenţi, în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter patrimonial, în sensul dispoziţiilor menţionate, se subînţelege că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componenţa delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi un prejudiciu şi vinovăţia. Acestea reprezintă condiţiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege.

În contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, a indicat că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu există culpa şi legătura cauzală dintre acţiunile persoanei implicate şi survenirea unui prejudiciu.

Menționează că, partea reclamantă nu a prezentat instanţei de insolvabilitate careva acte irevocabile care ar stabili vina membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil AI „VIS URBAN” S.R.L. în crearea stării de insolvabilitate al AI „VIS URBAN” S.R.L., inclusiv al pârâtului Cojocaru Andrei.

La caz nu a fost stabilită legătura de cauzalitate între acţiunile asociatului Cojocaru Andrei şi starea de insolvabilitate a debitorului, adică că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor acestuia.

Într-o altă ordine de idei constată că, nu sunt întrunite condiţiile survenirii răspunderii delictuale cum sunt: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părţi a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăţia - sub forma intenţiei sau culpei.

Constată că, apariţia stării de insolvabilitate nu este actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul Cojocaru Andrei, ori a deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Partea reclamantă nu a individualizat acţiunea pârâtului Cojocaru Andrei, în raport cu ceilalţi membri organului de conducere, precum şi perioada aflării în această calitate pentru a putea constatata gradul de responsabilitate în survenirea situaţiei de insolvabilitate.

Într-o altă ordine de idei netemeinicia acţiunii înaintate de către partea reclamantă, precum şi a soluţiei instanţei de insolvabilitate este dictată și de următoarele circumstanţe, după cum urmează:

Fapta imputată pârâtului Cojocaru Andrei, precum că a fost o gestionare „defectuoasă” de către unicul fondator a AI „VIS URBAN” S.R.L. nu conţine toate elementele răspunderii delictuale şi nu a fost probată de către administratorul insolvabilităţii.

Activitatea prosperă a AI „VIS URBAN” S.R.L., a fost gestionată de către o echipă; formată din director, director financiar şi director comercial fiecare fiind managerul unui proiect de investiţii.

Contractele de ipotecă, vînzarea şi înregistrarea la cadastru a apartamentelor gestionate de către AI „VIS URBAN” S.R.L. au fost semnate de către directorul Botea Mihai şi Cojocaru Vitalie în baza de procuri de la partenerii de afaceri.

Cojocaru Andrei în calitate de fondator nu avea dreptul la intervenţii. Or, randamentul şi eficienţa gestionării investiţiilor aparţineau managerului de proiect, până la etapa de dare în exploatare a obiectivului, recepţiei finală şi formarea asociaţiilor de proprietari în condominium.

Din momentul de depunere a cererii de insolvabilitate de către directorul în exerciţiu Cojocaru Vitalie, Cojocaru Andrei, a fost înlăturat totalmente de la orişice influenţă asupra activităţii AI „VIS URBAN” S.R.L.

Auditul efectuat de către administratorul provizoriu de comun acord cu contabilul şef, directorii financiar, comercial nu a depistat şi constatat încălcări ale legislaţiei în vigoare, care ar fi distorsionat activitatea AI „VIS URBAN” S.R.L. la respectarea obligaţiunilor sale faţă de investitori şi/sau a lui Cojocaru Andrei, în raport cu aceste fapte.

Sau cele invocate supra se desprind şi din procesul-verbal al adunării creditorilor AI „VIS URBAN” S.R.L., în proces de insolvabilitate din 31.10.2014, la care s-a aprobat raportul activităţii administratorului procesului de insolvabilitate a AI „VIS URBAN” S.R.L., conform cărui nu s-a imputat starea de insolvabilitate lui Cojocaru Andrei.

Totodată în punctul 25 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 2 cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolvabilităţii cu modificările ulterioare este stipulat că: Conform art. 68 alin. (2) Cod civil, fondatorul (membrul) persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile fondatorului (membrului), cu excepţiile stabilite de lege sau de actul de constituire.

Potrivit art. 45 alin. (2) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, în afară de obligaţiile enumerate în alin. (1) al acestui articol, asociatul are şi alte obligaţii stabilite de lege şi de actul de constituire.

A indicat că, aceste texte de lege impun drept condiţii de răspundere a asociatului (fondatorului) cazurile stabilite de lege sau de actul de constituire.

La judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilităţii care, conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Solicită respingerea cererii înaintate de administratorul insolvabilităţii AI „VIS URBAN” S.R.L., Gavriş Nicolae privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil suma în mărime de 17947008,89 lei, ca neîntemeiată.

În cadrul ședinței de judecată din data de 13.03.2024, lichidatorul AI „VIS URBAN” S.R.L. – Gavriş Nicolae a înaintat o cerere concretizată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil AI „VIS URBAN” S.R.L.

În motivarea cererii concretizate s-a invocat că, AI „VIS URBAN” S.R.L. a depus în instanţa de insolvabilitate o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil AI „VIS URBAN” S.R.L., cu solicitarea încasării, în mod solidar, de la Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan în beneficiul AI „VIS URBAN” S.R.L. a sumei de 17947008,89 lei.

Suma solicitată spre încasare în mărime de 17947008,89 lei era compusă din: mijloace financiare suplimentare colectate conform planului procedurii de restructurare în mărime de 50 euro per 1 m.p. de staţiu în mărime de 10491496,89 lei (10139,7 m.p. x 50 euro = 506985 euro x 20,6939 (cursul BNM la situaţia din 06.02.2018)); plăţile efectuate de către creditorii garantaţi a cîte 1000 lei, destinaţi executării tuturor lucrărilor cadastrale şi pentru alte cheltuieli ce vor apărea în procesul de pregătire a fazei de dare în exploatare a blocurilor în sumă totală de 164000 lei; creanţele chirografare de rangul II în sumă de 8000 lei; creanţele chirografare de rangul III în mărime de 711144 lei; creanţele chirografare de rangul V în sumă de 6148827; creanţele chirografare de rangul VI în mărime de 423541 lei.

Astfel, pe parcursul examinării cauzei deduse judecăţii au avut loc mai multe modificări al tabloului creanţelor chirografare ale creditorilor validate şi neachitate.

Respectiv, conform extrasului din tabelul definitiv consolidat al tuturor creanţelor creditorilor înaintate împotriva patrimoniului debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L., actualizat la data de 11.03.2024, se atestă faptul că, totalul creanţelor chirografare validate şi neachitate ale creditorilor, constituie suma de 7245996,80 lei.

Respectiv, în cadrul dosarului de insolvabilitate al AI „VIS URBAN" S.R.L., cuantumul total al creanţelor chirografare validate şi neachitate ale creditorilor, inclusiv a mijloacelor financiare suplimentare colectate conform planului procedurii de restructurare, constituie suma de 17901493,69 lei.

Subsecvent, la data prezentei, cauza se află la rejudecare, iar ţinînd cont de indicaţiile instanţei superioare se impune necesitatea concretizării cererii de chemare în judecată după cum urmează:

Reclamantul suplimentar celor indicate în cererea sa din 06.06.2018, în partea atragerii pârâţilor la răspundere subsidiară, pe temeiurile indicate de prevederile art. 248 alin. (1), lit. a), b), e) şi i) din Legea insolvabilităţii, concretizează următoarele circumstanţe:

Motivele concretizate ce urmează să fie luate la baza admiterii cererii de atragere la răspundere subsidiară a administratorilor AI „VIS URBAN" S.R.L. sunt următoarele:

Potrivit art. 177 alin. (1) din Codul civil, persoana juridică îşi exercită, de la data constituirii, drepturile şi îşi execută obligaţiile prin administrator.

Conform art. 177, alin. (2) Cod civil, au calitatea de administrator persoanele fizice care, prin lege sau prin actul de constituire, sînt desemnate să acţioneze, în raporturile cu terţii, individual sau colectiv, în numele şi pe seama persoanei juridice.

În corespunde cu prevederile ari. 69 alin. (1) din Legea cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează societatea şi o reprezintă.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice şi a întreprinzătorilor individuali nr. 220 din 19.10.2007, modificările operau în actele de constituire şi în datele înscrise în Registrul de stat au putere juridică de la data înregistrării lor la organul înregistrării de stat.

Prin urmare, administratorul este persoana căruia îi revine responsabilitatea din cadrul persoanei juridice - societăţii cu răspundere limitată.

Respectiv, responsabilitatea pentru administrarea şi gestiunea persoanei juridice şi a patrimoniului ei şi integritatea acestuia, în temeiul legii îi revine direct şi în special administratorului persoanei juridice şi/sau persoanelor desemnate conform actului de constituire să acţionează în numele şi pe seama persoanei juridice, ca persoană cu funcţie de răspundere din cadrul societăţii.

Totodată, potrivit art. 48 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, organul suprem al societăţii este adunarea generală a asociaţilor.

Conform art. 50, alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociaţii se convoacă de către administrator în adunări generale ordinare cel puţin o dată pe an.

Potrivit art. 51 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociaţii se convoacă în adunări generale extraordinare în cazurile determinate de actul de constituire ori atunci cînd o cer interesele societăţii sau ale asociaţilor.

În conformitate cu art. 49 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, de competanţa adunării generale a asociaţilor ţin: a) desemnarea şi eliberarea înainte de termen a administratorului; b) aprobarea dării de seamă anuale şi evaluarea activităţii administratorului; c) urmărirea pe cale judiciară a administratorului pentru prejudiciile cauzate societăţii.

De asemenea, conform art. 49 alin. (2) al Legi privind societăţile cu răspundere limitată, de competenţa adunării generale a asociaţilor ţin: d) aprobarea planului de afaceri al societăţii; g) aprobarea bilanţului contabil anual; j) adoptarea hotărîrii de lichidare a societăţii, numirea lichidatorului şi aprobarea bilanţului de lichidare.

Respectiv, prevederile legale enunţate mai-sus, clar definesc responsabilitatea şi atribuţiile în raport cu gestiunea societăţii şi patrimoniului ei, atît a administratorului cît şi a asociatului societăţii cu răspundere limitată, responsabilitatea faţă de care, potrivit legii îi revine nu unui terţ, dar administratorului societăţii şi reieşind din atribuţiile decizionale şi de supraveghere exclusive, asociatului ei.

O altă iresponsabilitate a conducerii debitorului insolvabil a fost obligaţia organelor de conducere a AI „VIS URBAN” S.R.L. de a transmite administratorului insolvabilităţii evidenţa contabilă şi documentele activităţii economice, care însă n-au făcut-o, iar ulterior, actele contabile fiind depistate, s-a atestat lipsa anumitor documente pentru perioada 2007-2014 şi anume: cartea mare, registre contabile, documente primare de casă.

Conform art. 13 alin. (1), lit. a) din Legea contabilităţii nr. 113 din 27.04.2007, răspunderea pentru ținerea contabilităţii și raportarea financiară revine conducerii în entitatea cu răspundere limitată.

La caz, sunt relevante şi prevederile art. 27 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, redacţie veche nr. 632-XV din 14.11.2001 (în vigoare 15.02.2002), art. 15, alin. (1) din Legea insolvabilităţii, redacţie nouă nr. 149 din 29.06.2012 (în vigoare 14.03.2013), potrivit cărora, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organelor executive sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Într-o altă ordine de idei în conformitate cu art. 8 alin. (2), lit. c) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să ţină evidenţa contabilă conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte organului fiscal dările de seamă prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţa contabilă în conformitate cu cerinţele legislaţiei [...].

Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea contabilităţii nr. 113-XVI din 27.04.2007, entitatea este obligată să ţină contabilitatea şi să întocmească situaţiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile şi de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11, alin. (2) lit.a).

Conform art. 13 alin. (1) din Legea contabilităţii, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată.

Potrivit art. 18 alin. (2), lit. a) din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine conducătorului, administratorului în entitatea cu răspundere limitată.

Conform art. 34 din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, poartă răspundere disciplinară, civilă, contravenţională şi/sau penală, conform legislaţiei în vigoare.

Potrivit art. 44 din Legea contabilităţii nr. 113-XVI din 27.04.2007, persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, care se eschivează de la ţinerea contabilităţii, aplică incorect standardele de contabilitate, precum şi cele care falsifică premeditat documentele primare, registrele contabile, situaţiile financiare şi rapoartelor anuale, sînt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, conform legislaţiei.

Motivele concretizate ce urmează să fie luate la baza admiterii cererii de atragere la răspundere subsidiară a asociatului unic al AI „VIS URBAN" S.R.L., sunt următoarele:

De rînd cu administratorii AI „VIS URBAN" S.R.L. şi anume: Botea Mihail şi Cojocaru Vitalie survine şi răspunderea asociatului/fondatorului debitorului insolvabil - Cojocaru Andrei, or, conform pct. 25.1 şi 25.4. al hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 2 din 24.03.2014, se relevă că, potrivit art. 68 alin. (2) Cod civil, redacţie veche (art. 184 Cod civil, redacţie nouă), fondatorul (membrul) persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile fondatorului (membrului), cu excepţiile stabilite de lege sau de actul de constituire. Potrivit art. 45 alin. (2) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, în afară de obligaţiile enumerate în alin. (1) al acestui articol, asociatul are şi alte obligaţii stabilite de lege şi de actul de constituire. În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul, ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate, dacă în organele colegiale de conducere ale debitorului s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

Aşadar, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilităţii reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, fondatorul (asociatul) va purta răspundere subsidiară solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Cît priveşte prevederile art. 9 alin. (3) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată care stabilesc, că asociaţii nu răspund pentru obligaţiile societăţii, menționează că, raportînd prevederile date la prevederile art. 68 alin. (2) Cod civil, redacţie veche (art. 184 Cod civil, redacţie nouă), art. 45, alin. (2) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată se deduce, că condiţiile de răspundere subsidiară a asociatului (fondatorului) în cadrul procesului de insolvabilitate reglementate prin Legea insolvabilităţii se încadrează în rigorile „cazurile stabilite de lege sau de actul de constituire", adică prevederile ambelor legi se completează una pe alta şi nicidecum nu se contrazic.

Astfel, circumstanţele speţei urmează a fi examinate prin prisma normelor legale indicate supra şi care reflectă drepturile şi obligaţiile asociatului de a supraveghea şi interveni în

activitatea întreprinderii fondate. Or, gestionarea debitorului de către asociatul Cojocaru Andrei a condus, într-o măsură determinantă la insolvabilitatea debitorului, deoarece fondatorul şi unicul asociat a decis acordarea garanţiilor de către AI „VIS URBAN" S.R.L. pentru creditul contractat de S.R.L. „Maconst-Prim" de la B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca" S.A., una din acţiune care a şi condus la apariţia stării de insolvabilitate. Iar, asociatul Cojocaru Andrei fiind fondatorul şi administratorul S.R.L. „Maconst-Prim", prin urmare sunt întrunite temeiurile de atragere la răspundere subsidiară prevăzute la art. 248, alin. (1) lit. a) şi b) din Legea insolvabilităţii - folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal şi desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului.

Mai mult, asociatul Cojocaru Andrei a decis şi întrăinarea apartamentelor care fictiv aparţineau S.A. „Covis" în temeiul contractului de antrepriză, fie erau ipotecate în favoarea B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca" S.A., sau invers, a decis ipotecarea lor, deşi erau încheiate contracte de investiţii asupra lor cu investitori - persoane fizice. Prin urmare debitorul AI „VIS URBAN" S.R.L., prin organul suprem al societăţii în persoana unicului asociat Cojocaru Andrei a avut un comportament părtinitor, neglijîndu-şi obligaţia de a interveni în cazul devierii de la direcţia de activitate a debitorului, ci din contra, a gestionat întreprinderea prin adoptarea deciziilor care a facilitat o altă întreprindere deţinută de el.

Deci datorită încălcării de către asociatul Cojocaru Andrei de a monitoriza starea economico-financiară a întreprinderii, s-a ajuns la situaţia de insolvabilitate a AI „VIS URBAN" S.R.L., cînd masa debitoare este insuficientă de a acoperi creanţele creditorilor.

Motivele concretizate ce urmează să fie luate la baza admiterii cererii de atragere la răspundere subsidiară a contabililor AI „VIS URBAN" S.R.L. sunt următoarele:

După cum a menţionat mai-sus, la caz se constată lipsa anumitor acte contabile ale întreprinderii, iar responsabili pentru deţinerea, evidenţa şi păstrarea acestora le revine, atît contabilului, cît şi administratorului debitorului insolvabil.

Prin urmare, o dată ce s-a demonstrat acest aspect (lipsa anumitor acte contabile ale întreprinderii şi încălcarea legislaţiei fiscale), sub prisma prevederilor Legii insolvabilităţii şi anume art. 247 alin. (1) şi (2), subiecţi ai cererii de atragere la răspundere subsidiară este, atît administratorul societăţii, cît şi contabilul debitorului, instanţa de insolvabilitate urmează să atragă şi contabilii la răspundere subsidiară.

Mai mult ca atît, în speţă contabilii debitorului insolvabil şi anume: Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan, care ducînd contabilitatea întreprinderii, nerespectînd normele legale în vigoare a condiţionat la apariţia datoriilor faţă de Bugetul Public Naţional în sumă de 711144,08 lei, fapt confirmat prin decizia Serviciului Fiscal de Stat din 23.07.2014, care prin prisma art. 11 lit. j) din Codul de executare, constituie document executoriu.

A atras atenţia instanţei de insolvabilitate, că absolut toţi membrii organelor de conducere au avut acces la conturile de decontare ale debitorului, deţinînd drept de semnătură, iar pe cale de consecinţă este demonstrată circumstanţa, că pîrîţii au avut pîrghii de gestionare a mijloacelor financiare a societăţii insolvabile.

La fel, pîrîţii nu pot combate prin nimic acţiunile lor de încheiere a contractelor de investiţie cu investitorii asupra bunurilor imobile care nu aparţineau şi nu aparţin AI „VIS URBAN" S.R.L. şi nu pot să demonstreze cu probe, cauza, că asupra unuia şi aceluiaşi bun sunt recunoscuţi doi creditori garantaţi, pe de o parte garantul ipotecar, care are un drept real asupra bunurilor şi pe de altă parte, persoanele fizice investitori, iar ca rezultat al acestor acţiuni/inacţiuni ale membrilor organelor de conducre ale AI „VIS URBAN" S.R.L. a

condiţionat la apariţia de obligaţiuni care în final nu pot fi executate de către aceştia, survenind astfel prejudicierea creditorilor.

Respectiv, consideră că răspunderea persoanelor indicate mai-sus este solidară, or, săvârşirea în comun a unei sau mai multor acţiuni stabilite condiţionează la răspunderea solidară pentru fapta comună, iar anume pentru acest caz art. 248 alin. (4) din Legea insolvabilităţii,stabileşte că în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor avute în vedere, este solidară.

Distinct de cele menţionate mai-sus, a atras atenţia instanţei de insolvabilitate că, în conformitate cu prevederile Legii insolvabilităţii, temeiurile prevăzute la art. 248 alin. (1), pentru atragerea la răspunderea subsidiară, ca răspundere specială prevăzută de Legea insolvabilităţii, au o aplicabilitate desinestătătoare şi din această normă nu rezultă nici într-un fel, sau că ar fi fost condiţionat, că pentru aplicabilitatea unuia sau altuia dintre temeiurile corespunzătoare, sau pentru unuia dintre aceste temeiuri, este necesară confirmarea lor printr-o hotărîre judecătorească care ar stabili culpa corespunzătoare a persoanei faţă de care se invocă temeiul respectiv pentru atragerea la răspunderea subsidiară.

Deci, a pus în evidenţă faptul că răspunderea subsidiară prevăzută de art. 248 din Legea insolvabilităţii, are în esenţa sa şi a avut, de cînd a fost instituită în cuprinsul Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, o aplicabilitate distinctă după cum a fost prevăzută de legiutor, iar răspunderea penală ori răspunderea contravenţională au cu toate alte scopuri faţă de scopurile răspunderii subsidiare.

Răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate. Iar, în caz de pluralitate răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Consideră că, cererea de atragere la răspunderea subsidiară depusă în cauza de insolvabilitate a AI „VIS URBAN” S.R.L. faţă de membrii organelor de conducere a debitorului este întemeiată şi urmează a fi admisă în sensul declarat.

Solicită admiterea cererilor administratorului insolvabilităţii/lichidatorului AI „VIS URBAN” S.R.L. privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale AI „VIS URBAN” S.R.L.: Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan; Atragerea la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere ale AI „VIS URBAN” S.R.L. în persoana lui Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan; Încasarea în mod solidar, de la Cojocaru Andrei, Bot ea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina şi Dumbravă Ruslan în beneficiul AI „VIS URBAN” S.R.L. a sumei de 17901493,69 lei.

Lichidatorul AI „VIS URBAN” S.R.L. – Gavriș Nicolae, în cadrul ședinței de judecată a susținut pe deplin motivele de fapt și de drept indicate în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale AI „VIS URBAN” S.R.L. și a solicitat a fi admisă în sensul declarat. Totodată, au fost prezentate pledoariile în formă scrisă la materialele cauzei.

Avocatul – Buzu Nicolae care acționează în interesele pârâtului Botea Mihail, în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea cererii înaintate, ca fiind neîntemeiată. Pledoariile în formă scrisă au fost prezentate la materialele cauzei.

Avocatul – Vlad Corneliu care acționează în interesele pârâtului Cojocaru Vitalie, în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea cererii înaintate în partea lui Cojocaru Vitalie, ca fiind neîntemeiată. Explicațiie în formă scrisă au fost prezentate la materialele cauzei.

Avocatul – Istrati Adrian care acționează în interesele pârâtului Cojocaru Andrei, în cadrul ședinței de judecată a susținut pe deplin motivele de fapt și de drept indicate în referința prezentată la materialele cauzei, solicitînd respingerea cererii înaintate, ca fiind neîntemeiată.

Avocatul – Chetraru Dragoș care acționează în interesele pârâtului Dumbravă Ruslan, în cadrul ședinței de judecată a susținut pe deplin motivele de fapt și de drept indicate în referința prezentată la materialele cauzei, solicitînd respingerea cererii înaintate în partea lui Dumbravă Ruslan, ca fiind neîntemeiată.

Avocatul – Cotună Adrian care acționează în interesele pârâtului Bezman Ecaterina, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat fiind înștiințat în mod legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.

Pârâtul – Bezman Ecaterina, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat fiind înștiințat în mod legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.

Pârâții – Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie și Dumbravă Ruslan, în cadrul ședinței de judecată nu s-au prezentat fiind înștiințați în mod legal despre data, locul și ora ședinței de judecată. Totodată, ultimii sunt reprezentați prin mandat de către avocați.

Audiind explicațiile părților la proces, studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea lichidatorului AI „VIS URBAN" S.R.L. – Gavriș Nicolae privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au

exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin. (1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, la judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilităţii, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilităţii, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, administratorul va purta răspundere subsidiară solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Conform informației Agenției Servicii Publice, componenţa organelor de conducere ale AI „VIS URBAN” S.R.L., pentru perioada 06.02.2004 - 10.02.2014 (admiterea spre examinare a cererii introductive) se prezintă în felul următor: fondator Cojocaru Andrei – 100% - fondator unic; administratori: Botea Mihail - 06.02.2004 - 29.11.2012; Cojocaru Vitalie - 29.11.2012 - 12.03.2014 (momentul intentării procesului de insolvabiliate); contabil-şef: Bezman Ecaterina - 06.02.2004 - 22.10.2008; Dumbravă Ruslan - 22.10.2008 - 30.06.2014 (întrerupere: 30.06.2014 - 21.06.2015); Dumbravă Ruslan - 22.06.2015 - 01.03.2018.

Instanța de insolvabilitate notează că, răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față

de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Din conținutul a 248 alin. (1), (4) şi (5) al Legii insolvabilităţii reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorul. Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situaţiile.

Corespunzător urmează să fie stabilită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor acestora şi nu altor circumstanţe, precum şi vinovăţia membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii.

Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiţie stipulată şi în prevederile art. 1398 alin. (2) Cod Civil (în redacție veche) (art. 1998 Cod civil în redacție nouă), care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Astfel prin prisma 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, pentru ca aceasta să fie atrasă la răspundere subsidiară este necesar să se dovedească că aceasta i-a cauzat debitorului insolvabilitate prin una din acțiunile prevăzute de alin. (1) al acestui articol.

Deci, la înaintarea cererii de chemare în judecată reclamantul urma să prezinte şi să probeze care acţiuni ilegale ale lui Cojocaru Andrei (administrator statutar în perioada 06.02.2004-21.12.2005), Botea Mihail (administrator statutar în perioada 22.12.2005-28.11.2012), Cojocaru Vitalie (administrator statutar în perioada 29.11.2012-12.03.2014), Bezman Ecaterina (contabil în perioada 06.02.2004-22.10.2008) și Dumbmbravă Ruslan (contabil în perioada 22.10.2008-30.06.2014 și în perioada 22.06.2015-01.03.2018), au dus la apariția stării de insolvabilitate a debitorului și când au fost săvârșite aceste acțiuni, precum și legătura de cauzalitate.

După cum rezultă din cerințele invocate în cadrul cererii de chemare în judecată, reclamantul invocă mai multe temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Având în vedere că lichidatorul AI „VIS URBAN” S.R.L. – Gavriș Nicolae, solicită atragerea la răspundere subsidiară, în mod solidar, a administratorilor Cojocaru Vitalie și Botea Mihail, a contabililor Bezman Ecaterina și Dumbrava Ruslan și a asociatului Cojocaru Andrei, instanța de insolvabilitate v-a aprecia parte acțiunile fiecăruia din ei.

Referitor la acțiunea îndreptată împotriva pârâtei Bezman Ecaterina, instanța reține faptul că administratorul insolvabilității, Gavriș Nicolae, la înaintarea cererii de atragere la răspundere subsidiară, a invocat faptul că Bezman Ecaterina a deținut funcția de contabilă a întreprinderii AI

„VIS URBAN” S.R.L. şi respectiv, este pasibilă răspunderii subsidiare prin prisma temeiurilor invocate.

În acest sens, este de remarcat situație de fapt și de drept, potrivit căreia Bezman Ecaterina a deținut funcția de contabil a AI „VIS URBAN” S.R.L. din 06.02.2004 până la 22.10.2008, fapt confirmat prin informația despre contribuabil.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, termenul de prescripție pentru acţiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Iar, potrivit art. 247 alin. (2) al aceleași legi, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În asemenea condiţii, după cum rezultă din practica constantă a Curții Supreme de Justiție, la data depunerii cererii de atragere la răspundere subsidiară, urmează de înțeles că termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale, nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolvabilitate, iar termenul de 2 ani reglementat de aceeași normă este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate la alin. (1) al art. 248 anterior intentării procesului de insolvabilitate.

Astfel, în vederea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nominalizați la art. 247 din Legea insolvabilității, acțiunile culpabile prevăzute în alin. (1) art. 248 din aceeași lege, trebuie să fi fost comise de către aceștia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului.

O altă interpretare decât cea invocată supra nu poate fi acceptată, deoarece termenul de 2 ani este aplicabil în privința persoanelor cărora le poate fi incriminată starea de insolvabilitate a debitorului exclusiv referitor la perioada anterioară insolvabilității în care s-au produs acţiunile ce au condiționat-o.

Prin urmare, termenul de 2 ani se extinde faţă de acţiunile prevăzute la art. 248 alin. (1) literele a) - i) din Lege în privința persoanelor cărora le pot fi incriminate aceste acţiuni, calculat la situația anterioară insolvabilităţii.

În consecință, termenul de doi ani, care este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate la alin. (1) și care, apropo, a fost invocat de avocat, vizează temeinicia pretențiilor în fond, motiv din care și nu a fost apreciată separat cerința privind ridicarea excepției de tardivitate, invocată în referința depusă de către reprezentantul pârâtei, or acest termen urmează a fi apreciat la examinarea fondului.

La caz, procesul de insolvabilitate față de debitorul AI „VIS URBAN” S.R.L. a fost intentat prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12.03.2014 și respectiv, acțiunile culpabile ale lui Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan care antrenează răspunderea subsidiară urmau a fi comise în perioada anterioară intentării insolvabilității de 2 ani, adică începând cu 13.03.2012 și până la 12.03.2014.

Respectiv, în cauza dedusă judecății, angajarea răspunderii subsidiare a pârâților, de principiu, poate fi examinată doar în privinţa faptelor ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului, pretins comise în perioada 13.03.2012 – 12.03.2014. Or, faptele pretins a fi comise până la 13.03.2012, nu se încadrează în cele 24 de luni anterioare intentării insolvabilităţii şi nu constituie temei pentru aplicarea răspunderii subsidiare.

În acest sens, instanța constată că administratorul insolvabilității nu a efectuat în cerere delimitarea temporală şi nu a identificat acţiunile concrete ale pârâților, care fiind comise

începând cu 13.03.2012, ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Totodată, în cadrul examinării cauzei, Gavriș Nicolae a indicat la fiecare pârât care anume acțiuni și perioada comiterii acestora.

Deci, determinant pentru justa soluționare a acțiunii, reprezintă faptul deținerii sau nu de către Bezman Ecaterina a funcției de contabilă a debitorul în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate față de AI „VIS URBAN" S.R.L.

Astfel, procedura de insolvabilitate a fost intentată în privinţa debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L. la 12.03.2014, iar Bezman Ecaterina a activat în calitate de contabil la întreprindere în perioada 06.02.2004 - 22.10.2008, adică ultima oricum nu a deţinut funcţia de contabil-şef pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate la 12.03.2014.

Într-o altă ordine de idei, instanța de insolvabilitate conchide că nici apariţia stării de insolvabilitate a debitorului nu-i este imputabilă lui Bezman Ecaterina.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni.

Din această prevedere legală rezultă că atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca administratorul insolvabilităţii/lichidatorului să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate acţiunile lui Bezman Ecaterina enumerate la lit. a) - i) care ar fi dus la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acţiuni anume ei.

În acest sens, Gavriș Nicolae și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe faptul că, Bezman Ecaterina a deținut drept de semnătură la unele bănci și după eliberarea din funcție, precum și a fost desemnată în calitate de reprezentant al debitorului.

Instanța consideră lipsite de consistență juridică aceste argumente, or, desemnarea în calitate de reprezentant al debitorului nicidecum nu are vreo tangență cu apariția stării de insolvabilitate, mai ales că această desemnare are loc după intentarea insolvabilității.

Referitor la deținerea dreptului de semnătură la BCR și BEM în 2008 și 2009, instanța reține că pe lângă faptul că aceste împuterniciri datează din perioada în care excedă cele 24 luni anterioare insolvabilității, nici nu a fost indicat care anume acțiuni au fost comise de Bezman Ecaterina în acea perioadă care au fi dus la apariția stării de insolvabilitate a AI „VIS URBAN" S.R.L.

La fel nu este clară care este și incidența aplicării rezoluției lui Bezman Ecaterina pe mai multe cereri din 2010 și 2013, în situația nedeținerii nici unei calități oficiale în cadrul companiei, or, care ar fi consecințele acelor rezoluții.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de atragere la răspundere subsidiară în partea pârâtei Bezman Ecaterina este neîntemeiată.

Referitor la acțiunea îndreptată împotriva pârâtului Dumbravă Ruslan, instanța reține următoarele:

După cum afirmă administratorul insolvabilității Gavriș Nicolae, pârâtul Dumbravă Ruslan a deținut calitatea de contabil în perioada 22.10.2008 - 30.06.2014 (întrerupere: 30.06.2014 - 21.06.2015) și 22.06.2015 - 01.03.2018.

În acest sens, în cadrul judecării pricinii, administratorul insolvabilității a indicat că lui Dumbravă Ruslan îi este imputată decizia Serviciului Fiscal de Stat, precum și faptul că a deținut dreptul de a doua semnătură la instituțiile bancare.

Astfel, după cum rezultă din decizia nr. 1226/2/7 din 23.07.2014, a fost micșorată suma impozitelor, majorarea de întîrziere și au fost anulate amenzile fiscale alicate în baza deciziei IFS mun. Chișinău nr. 642/2/7 din 24.02.2014 și deciziei nr. 106 din 19.06.2014 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 642/2/7 din 24.02.2014, în legătură cu prezentarea documentelor contabile la control și recalcularea obligațiilor fiscale. (f.d.110-111, Vol. II)

Deci, contrar afirmației administratorului insolvabilității, decizia imputată lui Dumbravă Ruslan drept temei al apariției răspunderii subsidiare, din contra justifică îmbunătățirea situațiai fiscale a AI „VIS URBAN" S.R.L. prin micșorarea sumelor impozitelor și a majorărilor de întârziere, precum și anularea amenzilor fiscale aplicate.

Referitor la deținerea dreptului de a doua semnătură, nu a fost indicat care anume acțiuni au fost comise de Dumbravă Ruslan care au fi dus la apariția stării de insolvabilitate a AI „VIS URBAN" S.R.L.

În același timp, instanța constată că prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Buinovski Daniela din 30.04.2015, Dumbravă Ruslan a fost scos integral de sub urmărire penală pe cauza penală 2014028110, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal. (f.d.22-224, Vol. II)

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de atragere la răspundere subsidiară în partea pârâtului Dumbravă Ruslan este neîntemeiată.

Referitor la acțiunea îndreptată împotriva pârâtului Botea Mihail, instanța reține următoarele:

După cum afirmă administratorul insolvabilității Gavriș Nicolae, pârâtul Botea Mihail a deținut calitatea de administrator în perioada 06.02.2004 – 29.11.2012.

În acest sens, drept temei al răspunderii lui Botea Mihail a invocat faptul semnării de către acesta a contractului de ipotecă, prin care AI „VIS URBAN" S.R.L. a acordat garanții pentru creditul contractat de S.R.L. „Maconst - Prim" de la B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca" S.A. La fel a invocat semnarea de către Botea Mihail a 6 contracte de investiții asupra bunurilor care nu aparțin AI „VIS URBAN" S.R.L., precum și deținerea dreptului de semnătură la mai multe bănci până la intentarea procesului de insolvabilitate.

Astfel, instanța constată că deși Gavriș Nicolae invocă deținerea calității de administrator al AI „VIS URBAN" S.R.L. de către Botea Mihail în perioada 06.02.2004 – 29.11.2012, la materialele cauzei nu au fost administrate înscrisuri care să confirme exact perioada.

Or, însuși Botea Mihail a afirmat că a deținut această calitate din mai 2005 până în 29.11.2012, iar instanța o reține ca întemeiată, deoarece din momentul fondării AI „VIS URBAN" S.R.L. – 06.02.2004, calitatea de administrator și unic asociat a fost deținută de Cojocaru Andrei (f.d.62, Vol. I).

La fel, instanța de insolvabilitate constată că, prin ordinul nr. 37/1-p din 25.12.2005, fondatorul şi administratorul iniţial Cojocaru Andrei a fost numit în funcţia de director financiar al AI „VIS URBAN" S.R.L., cu dreptul de semnătură a documentelor bancare şi a contractelor de lucru (f.d.161, Vol. I).

Instanța reține și faptul că, după desemnarea lui Cojocaru Andrei în funcţia de director financiar al AI „VIS URBAN" S.R.L., acesta reprezenta debitorul în raporturile cu terții, semna actele juridice în calitate de reprezentant al AI „VIS URBAN" S.R.L. din postura de director financiar (f.d.134, Vol. II), sau chiar ca director general (f.d.135, 136, 163-169, 172, 173, Vol.

II), iar unele acte juridice le semna în locul lui Botea Mihail (f.d.138-141, 169 verso-171, Vol. II), precum și gestiona toată activitatea debitorului, inclusiv prin soluționarea cererilor și aplicarea rezoluțiilor spre soluționare altor angajați (f.d.143-157, Vol. II).

Prin urmare, toate aceste împrejurări probează cu certitudine deținerea formală de către Botea Mihail a calității de administrator al AI „VIS URBAN" S.R.L.

Or, primordial este nu înscrierea calității de subiect al răspunderii subsidiare într-un registru public, cum ar fi în speță înscrierea lui Botea Mihail la Agenția Servicii Publice în calitate de administrator al AI „VIS URBAN" S.R.L., ci deținerea efectivă a acestei calități și efectuarea de acțiuni care ar duce la apariția stării de insolvabilitate și în consecință, ar antrena răspunderea subsidiară.

În acest sens, afirmația administratorului insolvabilității precum că anume Botea Mihail a semnat contractul de ipotecă, prin care AI „VIS URBAN" S.R.L. a acordat garanții pentru creditul contractat de S.R.L. „covisst - Prim" de la B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca" S.A., în consecință împovărând debitorul, instanța o consideră lipsită de temeinicie, or, deși a aplicat semnătura pe acest contract (f.d.47-51, Vol. I), nu a fost o acțiune care să exprime voința acestuia la încheierea actului juridic menționat, ci o formalitate de aplicare a semnăturii pe acest contract.

Acest fapt se confirmă prin însăși decizia unicului fondator Cojocaru Andrei de a gaja apartamentele în vafoarea B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca" S.A. (f.d.168, verso, Vol. II).

O situație similară se atestă și cu semnarea contractelor de investiție de către Botea Mihail cu investitori – persoane fizice asupra apartamentelor care au fost transmise S.A. „Covis".

Într-o altă ordine de idei, după cum s-a menționat și mai sus, procesul de insolvabilitate față de debitorul AI „VIS URBAN" S.R.L. a fost intentat prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12.03.2014 și respectiv, acțiunile culpabile ale lui Botea Mihail care antrenează răspunderea subsidiară urmau a fi comise în perioada anterioară intentării insolvabilității de 2 ani, adică începând cu 13.03.2012 și până la 12.03.2014.

În acest sens, instanța reține că, în cadrul examinării cauzei, pârâtul Botea Mihail a indicat că a deținut formal funcția de administrator al AI „VIS URBAN" S.R.L. în perioada din mai 2005 până la 29.11.2012, însă din noiembrie 2011, nici nu a mai fost prezent la întreprindere din motive de sănătate, fiind nevoit să se deplaseze în afara țării, unde a suportat o intervenție chirurgicală, motiv și din care a fost înlocuit în această calitate la 29.11.2012.

Astfel, a declarat că din octombrie 2011, a fost diagnosticat cu „cervicalgie brutală cu hematomyelie la nivelul C4-C5 a coloanei vertebrale şi suspiciuni de cavemome medular sau lesiune tumorală cu sângerare". Din 01.11.2011 şi pe parcursul anului 2012 s-a aflat mai mult timp în concediu medical pentru tratament. Din 10.11.2012 până în 08.12.2012, s-a aflat la tratament chirurgical în Franţa, iar după revenire a continuat să se afle în concediu medical.

Din suportul probatoriu administrat la materialele cauzei, rezultă cu certitudine că începând cu luna noiembrie 2011, Botea Mihail s-a confruntat cu probleme de sănătate (f.d.134-160, Vol. I), iar în perioada noiembrie-decembrie 2012, a suferit o intervenție chirurgicală într-un spital din Paris (f.d.157-160, Vol. I).

Mai mult ca atât, lipsa acțiunilor întreprinse de Botea Mihail începând cu luna decembrie 2011, se confirmă și prin lipsa semnării oricăror acte juridice într-o perioadă ulterioară, or, la materialele cauzei nu este anexat un careva act juridic semnat ulterior lunii noiembrie 2011 de către Botea Mihail.

Iar în acest sens, determinant este constatarea acțiunilor întreprinse de pârâtul Botea Mihail în perioada anterioară intentării insolvabilității de 2 ani, adică începând cu 13.03.2012 și până la

12.03.2014.

Referitor la deținerea dreptului de semnătură la bănci, nu a fost indicat care anume acțiuni au fost comise de Botea Mihail la bancă, care ar fi dus la apariția stării de insolvabilitate a AI „VIS URBAN" S.R.L.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de atragere la răspundere subsidiară în partea pârâtului Botea Mihail este neîntemeiată.

Referitor la acțiunea îndreptată împotriva pârâtului Cojocaru Vitalie, instanța reține următoarele:

După cum afirmă administratorul insolvabilității Gavriș Nicolae, pârâtul Cojocaru Vitalie a deținut calitatea de administrator în perioada 29.11.2012 - 12.03.2014, fapt confirmat prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 29.11.2012 (f.d.59, Vol. I).

În acest sens, drept temei al răspunderii lui Cojocaru Vitalie a invocat faptul semnării de către acesta a contractelor de investiții cu investitori persoane fizice, necitând la faptul că aceste apartamente erau ipotecate în favoarea băncii. La fel a invocat deținerea dreptului de prima semnătură la Banca Socială.

Astfel, instanța constată că la materialele cauzei au fost anexate contracte de investiții semnate de Cojocaru Vitalie în calitate de director comercial în perioada anului 2008 (f.d.40-45, 76-79, 93-95, Vol. II).

La fel, Cojocaru Vitalie a susținut că în calitate de administrator a semnat doar un contract de investiție în construcție.

Deci, instanța constată că semnarea contractelor de către Cojocaru Vitalie în perioada anului 2008, în calitate de director comercial al AI „VIS URBAN" S.R.L., nu poate fi reținută ca acțiuni de gestiune a debitorului.

Însă, chiar și în atare situație, se constată cu certitudine că vânzarea oricărui apartament era decisă doar de Cojocaru Andrei, după ce era întocmită o notă informativă de către departamentul vânzări. (f.d.188-189, Vol. II)

Prin urmare, instanța conchide că activitatea lui Cojocaru Vitalie la întreprindere a vizat în exclusivitate munca în cadrul departamentului vânzări al AI „VIS URBAN" S.R.L., fapt ce nu a implicat gestionarea activelor materiale ale întreprinderii, luarea deciziilor importante, efectuarea de plăți şi încasări, etc.

În consecință, se constată faptul că administratorul insolvabilității la materialele cauzei nu a administrat careva probe care ar demonstra înfăptuirea unor acţiuni culpabile de către Cojocaru Vitalie, care au fi dus la insolvabilitate, precum şi nu au fost depuse dovezi pertinente din care ar rezulta că anume acesta se face vinovat sau a contribuit într-un oarecare mod la intervenirea stării de insolvabilitate.

Mai mult ca atât, din motivul formalității funcției deținute, cât și a lipsei puterii de decizie în cadrul companiei, la 13.11.2013 Cojocaru Vitalie a depus cerere de demisie (f.d.219, Vol. II).

La fel, Cojocaru Vitalie a figurat ca învinuit într-o cauză penală instrumentată de Procuratura s. Rîşcani, mun. Chișinău privind comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal pe faptul exercitării împuternicirilor de manager vânzări la AI „VIS URBAN" S.R.L., iar prin ordonanţa procurorului din 03.05.2017, a fost scos de sub urmărire penală, deoarece faptele imputate nu au întrunit elementele infracţiunii (f.d.215-218, Vol. II)

Referitor la deținerea dreptului de semnătură la bănci, nu a fost indicat care anume acțiuni au fost comise de Cojocaru Vitalie la bancă, care ar fi dus la apariția stării de insolvabilitate a AI „VIS URBAN" S.R.L.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de atragere la răspundere

subsidiară în partea pârâtului Cojocaru Vitalie este neîntemeiată.

Referitor la acțiunea îndreptată împotriva pârâtului Cojocaru Andrei, instanța reține următoarele:

Din materiale dosarului rezultă că AI „VIS URBAN" S.R.L. a fost fondată în anul 2004, de către Cojocaru Andrei, care de la momentul constituirii şi până în prezent este unicul fondator al întreprinderii deţinând partea socială de 100% în capitalul statutar, totodată fiind și administrator din momentul constituirii până la desemnarea lui Botea Mihail în această calitate (f.d.62-67, Vol. I).

În procesul examinării cererii de atragere la răspundere subsidiară s-a stabilit că, apariţia stării de insolvabilitate nu este actuală sau anterioară perioadei în care şi-a exercitat mandatul Cojocaru Andrei, ori a deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Or, partea reclamantă nu a individualizat acţiunea pârâtului Cojocaru Andrei, în raport cu ceilalţi membri ai organului de conducere, precum şi perioada aflării în această calitate pentru a putea constatata gradul de responsabilitate în survenirea situaţiei de insolvabilitate.

La caz, nu a fost stabilită legătura de cauzalitate între acţiunile asociatului Cojocaru Andrei şi starea de insolvabilitate a debitorului, adică că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestuia.

Fapta imputată pârâtului Cojocaru Andrei, precum că a fost o gestionare „defectuoasă" de către unicul fondator a AI „VIS URBAN" S.R.L., nu conţine toate elementele răspunderii delictuale şi nu a fost probată de către administratorul insolvabilităţii.

Aşadar, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condiţiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părţi a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăţia - sub forma intenţiei sau culpei şi care toate în cumul au creat starea de insolvabilitate a debitorului.

Cu referire la lit. a) – Folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, instanța menționează că:

Prin folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal se înţelege săvîrşirea acelor fapte ilicite, prin care se deturnează utilizarea bunurilor şi fondurilor băneşti ale societăţii de la scopul lor firesc, într-o utilizare frauduloasă, respectiv în interes propriu sau în interesul unei terţe persoane.

Reieşind din natura acestui temei de atragere la răspundere subsidiară se evidențiază că, în speţă obiectul probaţiunii reprezintă totalitatea faptelor material-juridice şi procesuale ce necesită a fi constatate pentru soluţionarea justă a litigiului. Prin urmare, faptul folosirii bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal invocat, urmează să fie demonstrat prin probe determinate în sensul art. 117 Cod de procedură civilă, din care să rezulte însuşirea de către Cojocaru Andrei a bunurilor sau fondurilor băneşti aparţinând societăţii debitoare, modul de însuşire, caracterul ilegal al însuşirii, etc. În acest sens, se impune întrunirea cumulativă atît a circumstanţei privind deţinerea bunurilor în cauză de către debitor, cât şi folosirea acestora de către Cojocaru Andrei anume în interes personal, prin deturnarea utilizării acestora de la scopul lor firesc.

La caz, Gavriş Nicolae nu a prezentat nici-un argument și nici-o probă din care să rezulte că Cojocaru Andrei a folosit bunurile sau creditele întreprinderii în interes personal.

Mai mult, reclamantul s-a limitat la expunerea unor norme care se referă la calitatea de administrator al unei persoane juridice, fără a indica şi proba concret fapte care sunt imputabile.

Respectiv, instanța apreciază că temeiul analizat de atragere la răspundere subsidiară a lui Cojocaru Andrei nu este întrunit, aşa cum folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal în modul reliefat nu este probat.

Cu referire la lit. b) – desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului, instanța menționează că:

Prin desfășurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care patrimoniul debitorului este folosit în scopul obţinerii de beneficii în interes propriu şi nu în interesul debitorului.

Reclamantul Gavriş Nicolae nu a prezentat nici-un argument si nici-o probă din care să rezulte că Cojocaru Andrei a desfăşurat o activitate comercială în interes personal sub acoperirea debitorului.

Cu referire la lit. e) – ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, instanța menționează că:

Determinant la constatarea temeiului invocat la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, este faptul probării survenirii insolvabilităţii debitorului din motivul ţinerii unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire. Or, pe lîngă probarea unor asemenea acţiuni, cum ar fi contabilitatea fictivă sau contrară prevederilor legii, contribuirea la dispariţia documentelor contabile sau a documentelor de constituire, este primordială și legătura de cauzalitate între acţiunile descrise și survenirea insolvabilităţii debitorului.

În speță se constată că, Gavriş Nicolae nu a probat acest temei, or, nu este demonstrată nici printr-o probă ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, aportul eventual a lui Cojocaru Andrei, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire. Iar neprezentarea documentelor contabile, nicidecum nu contribuie la survenirea insolvabilităţii debitorului, condiţie necesară pentru antrenarea răspunderii subsidiare pe acest temei.

Cu referire la lit. i) – comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului, instanța menționează că:

Deponentul cererii de atragere la răspundere subsidiară nu a indicat concret, care alte acţiuni au fost săvârşite de pârâtul Cojocaru Andrei şi cum respectivele acţiuni au cauzat insolvabilitatea debitorului şi prin ce se confirmă legătura de cauzalitate dintre pretinsele alte acţiuni cu cauzarea insolvabilităţii.

Totodată, reclamantul a omis să individualizeze faptele care sunt imputate lui Cojocaru Andrei (dar și fiecărui pârât în parte), limitându-se la indicarea generală a unor circumstanţe, fără a specifica concret acţiunile culpabile ale lui Cojocaru Andrei şi consecinţele prejudiciabile imputabile acestuia, or, reclamantul urma să aprecieze separat activitatea fiecărei persoanele căreia îi incumbă răspunderea subsidiară, pentru a constata gradul de responsabilitate al fiecăruia în survenirea stării de insolvabilitate a debitorului.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de atragere la răspundere subsidiară în partea pârâtului Cojocaru Andrei este neîntemeiată.

Suplimentar, instanța accentuează că nu pot fi acceptate argumentele reclamantului cu privire la faptul că de către administrația a AI „VIS URBAN” S.R.L. nu au fost predate iniţial toate actele contabile, or, la caz au fost anexate acte care confirmă că a fost imposibilă transmiterea actelor solicitate din motiv că acestea erau sechestrate de administratorul autorizat – Leu Vasile, într-un depozit de pe str. Uzinelor 186/2, unde fosta administraţie nu avea acces.

Totodată, nu poate fi luat în considerare argumentul părţii reclamante că, unul din motive pentru atragere la răspundere subsidiară a pârâților, deţinerea dreptului de prima semnătură la instituţia bancară, or, Legea insolvabilităţii nu prevede ca temei de atragere la răspundere subsidiară a administratorului sau asociatului pentru faptul deţinerii dreptului de prima semnătură la instituţia bancară.

Distinct de cele relatate instanța ține să menționeze că, reclamantul nu a făcut dovada că datoria debitorului în sumă de 17 901 493,69 lei, sumă care se solicită a fi încasată de la membrii organelor de conducere, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile de depunere a cererii introductive, or, potrivit normei legale enunțate supra, membrii organelor de conducere răspund subsidiar doar pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile din momentul survenirii temeiurilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 alin. (2) al Legii insolvabilităţii.

Totodată, este de remarcat faptul că reclamantul a indicat ca temei de atragere la răspundere subsidiară a tuturor pârâților, faptul că între S.A. „Covis", S.R.L. „Maconst-Prim" şi AI „VIS URBAN" S.R.L. a existat un contract din 04.04.2007 care nu a fost executat și n-au finalizat construcţia blocurilor locative de pe bd. Dacia, mun. Chişinău, iar AI „VIS URBAN" S.R.L. a intrat în proces de insolvabilitate. Astfel s-a creat situația, că 9 persoane fizice (Pîslaru Ana, Moisei Svetlana, Cocieru Eugen, Nicolaev Petru, Beşete Mihail, Mazur Alexandru, Jechiu (Cearca) Irina, Postovan Cristina, Chişca Ion), au încheiat contracte de investiţie cu AI „VIS URBAN" S.R.L., iar potrivit informațiilor organului cadastral, aceste apartamente sunt înregistrate, în temeiul contractului din 04.04.2007, după S.A. „Covis". Cu toate acestea reclamantul a indicat asupra faptului că debitorul AI „VIS URBAN" S.R.L. este validat în tabelul definitiv al creanțelor față de S.A. „Covis" și S.R.L. „Maconst-Prim".

Astfel apare neclaritatea în ce mod au fost puse la baza cererii de atragere la răspundere subsidiară și pretinse inclusiv sumele respective, cu care a fost validat AI „VIS URBAN" S.R.L., or acestea urmează să fie încasate de la acești debitori, respectiv reclamantul urma să individualizeze și să concretizeze care sunt creanțele neacoperite din vina organelor de conducere.

În continuare instanța accentuează că, Gavriș Nicolae în cererea de chemare în judecată urma să indice concret, care acțiuni/inacțiuni au fost săvârșite de pârâți și cum respectivele acțiuni/inacțiuni au adus daune proprietății debitorului, prin ce acte se confirmă proprietatea debitorului, prin ce se confirmă dauna adusă, care este valoare daunei și prin ce se confirmă legătura de cauzalitate dintre pretinsele acțiuni/inacțiuni cu cauzarea daunei proprietății debitorului.

Or, în lipsa motivării temeiurilor înaintate, instanța de insolvabilitate este în imposibilitate de a face referiri la ceva abstract ce s-a indicat în cererea de chemare în judecată.

Rezumând cele indicate supra, instanța reiterează că răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere şi/sau supraveghere a debitorului nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin fapta culpabilă şi intenţionată întreprinsă în interes personal, subiecții vizați au cauzat insolvabilitatea debitorului prin săvârșirea acțiunilor expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilități și a căror consecințe sau materializat prin crearea, menținerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condițiilor de atragere la răspunde juridice-civile.

Răspunderea reglementată de dispozițiile art. 248, așa cum rezultă din interpretarea textului de lege menționat, are o natură juridică delictuală, ceea ce presupune obligarea dovedirii

îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute de dispozițiile art. 1398 Cod civil, în redacția veche (art. 1998 Cod civil în redacția nouă).

În acest sens, dispozițiile art. 1398 alin. (1) din Codul civil, în redacția veche (art. 1998 alin. (1) Cod civil în redacția nouă), consemnează că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate şi vinovăţia, sunt elemente esenţiale şi care trebuie dovedite, prin probe convingătoare de către administratorul insolvabilităţii/lichidatorul debitorului, împlinirea cumulativă a condiţiilor fiind o condiţie obligatorie pentru atragerea răspunderii patrimoniale respective. Simplele afirmații, nedovedite, nu pot fundamenta admiterea cererii de atragere a răspunderii subsidiare.

Aşadar, pentru intervenţia răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condiţiile sus-enumerate trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la imposibilitatea angajării răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului.

Caracterul special al reglementărilor invocate supra constă în aceea că aprecierea culpei persoanei chemate să răspundă subsidiar trebuie făcută „in concreto”, cerîndu-se o cauzalitate specifică între faptă şi prejudiciu, respectiv faptele enumerate, în măsura în care au fost săvârşite culpabil şi au cauzat un prejudiciu, să fi fost în măsură să contribuie la ajungerea debitorului în stare de insolvabilitate.

Norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilităţii, nu instituie o răspundere obiectivă pentru prejudiciu, reprezentând totalul creanţelor creditorilor participanţi la procedura de insolvabilitate, ci o răspundere în care faptele imputate trebuie dovedite, atât în fapt cât şi în drept, sub aspectul condiţiilor generale ale răspunderii civile delictuale reglementate de dispoziţiile art. 1398 Cod civil, în redacția veche (art. 1998 Cod civil în redacția nouă), cât şi sub aspectul condiţiilor speciale prevăzute în textul legii pentru fiecare din faptele enumerate la art. 248, condiţiile generale ale răspunderii delictuale urmând a dobândi particularități specifice în funcție de cazul reglementat concret în textul legii.

Respectiv, instanța consideră că, nu sunt întrunite condițiile legale pentru a atrage la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere a debitorului, în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a), b), e) și i) din Legea insolvabilității, or, astfel de temeiuri nu au fost demonstrate de către reclamant.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului AI „VIS URBAN” S.R.L. înaintată de către administratorul insolvabilității întreprinderii debitoare a fost înaintată fără a fi argumentată prin careva probe concludente în vederea demonstrării culpei pârâților, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a respinge cererea.

Ținând cont că, potrivit Legii taxei de stat din 03.12.1992, art. 3 alin. (1) lit. a), taxa de stat urmează să fie încasată în cuantum de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 150 lei şi nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puțin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.

Conform art. 94 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În astfel de circumstanțe urmează a fi încasată taxa de stat pentru examinarea pricinii în corespundere cu respingerea cererii de răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Astfel, reieșind din faptul că la depunerea acțiunii în instanța de judecată, nu a fost achitată taxa de stat, instanța consideră necesară a fi încasată taxa de stat în mărime de 50000 lei din contul reclamantului în beneficul statului.

În conformitate cu art.art.247-248 din Legea insolvabilității și de art. art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către administratorul insolvabilității debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L., Gavriș Nicolae, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului AI „VIS URBAN" S.R.L. împotriva lui Cojocaru Andrei, Botea Mihail, Cojocaru Vitalie, Bezman Ecaterina și Dumbravă Ruslan.

Se încasează de la debitorul insolvabil AI „VIS URBAN" S.R.L., în procedura falimentului, în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 50 000,00 (cinzeci mii lei 00 bani) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Central).

Judecător Veaceslav Nicula

Copia corespunde cu originalul judecătorul, Veaceslav Nicula